Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 34. Warszawa, dnia 6 grudnia 1930 r. Rok XII.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 90 gr, poleconą 1 zł 40 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. Redakcji Min. Sk. 751-67, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 36.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

Przepisy ogólne.

536.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 19 listopada 1930 r.

o trybie dokonywania wpłat na rzecz Skarbu Państwa i wypłat skarbowych oraz o lokowaniu wolnych funduszów skarbowych.

Na podstawie art. 44 ust. 5 Konstytucji postanawiam co następuje:

Art. 1. Wszelkie wpłaty na rzecz Skarbu Państwa i wypłaty skarbowe mogą być dokonywane jedynie za pośrednictwem Banku Polskiego, Pocztowej Kasy Oszczędności i kas państwowych, względnie specjalnych poborców dochodów państwowych.

Art. 2. O ile osobne ustawy nie stanowią inaczej, wszelkie wolne fundusze skarbowe mogą być lokowane jedynie w Banku Polskim i Pocztowej Kasie Oszczędności z tem, że do wysokości 1/4 płynnych zapasów kasowych z funduszów tych mogą być nabywane:

1) skupywane przez Bank Polski dla Skarbu Państwa, a opatrzone żyrem bankowym krótkoterminowe weksle handlowe zdolne do redyskonta w Banku Polskim;

2) akcepty bankowe.

Art. 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 21 listopada 1930 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: (—) *I. Mościcki.*
Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: (—) *J. Piłsudski.*
Minister: (—) *J. Beck.*
Minister Spraw Wewnętrznych: (—) *Sławoj Składkowski.*
Minister Spraw Zagranicznych: (—) *August Zaleski.*
Kierownik Ministerstwa Skarbu: (—) *Ignacy Matuszewski.*
Minister Sprawiedliwości: (—) *St. Car.*
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: (—) *Sł. Czerwiński.*
Minister Rolnictwa: (—) *Leon J. Połczyński.*
Minister Przemysłu i Handlu: (—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Komunikacji: (—) *Kühn.*
Minister Robót Publicznych: (—) *Matakiewicz.*
Minister Pracy i Opieki Społecznej: (—) *A. Prystor.*
Minister Reform Rolnych: (—) *Witold Staniewicz.*
Minister Poczt i Telegrafów: (—) *Boerner.*

(Dz. U. R. P. z dnia 21 listopada 1930 r. Nr. 78, poz. 607).

Podatki bezpośrednie.

537.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 listopada 1930 r.

L. D. V. 22659/I/30

w sprawie pobierania obniżonych kar za zwłokę.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy), wszystkich Urzędów Skarbowych Podatków i Opłat Skarbowych, wszystkich Urzędów Opłat Stemplowych oraz wszystkich Kas Skarbowych.

Na zasadzie art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721) zarządzam, co następuje:

Od wszelkich wpłat, uskutecznionych, począwszy od dnia 24 listopada b. r., na poczet nieodroczonych i nierozłożonych na raty zaległości w podatkach bezpośrednich i opłatach stemplowych, bez względu na czas ich powstania, należy aż do odwołania niniejszego zarządzenia pobierać obniżone kary za zwłokę w wysokości 1½% miesięcznie, licząc od ustawowego terminu płatności.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: (—) *Ignacy Matuszewski.*

Opłaty stemplowe.

538.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 15 października 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o opłatach za karty osiedlenia.

Na podstawie art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 465) zarządza się co następuje:

§ 1. Karta osiedlenia podlega opłacie stemplowej w wysokości 50 zł, jeżeli:

a) zostaje przyznana cudzoziemcowi, który przybył do Rzeczypospolitej po dniu 31 grudnia 1926 r. (art. 6 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach oraz §§ 23 i 49 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 listopada 1929 r. o ruchu cudzoziemców — Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 575), lub

b) zostaje przyznana cudzoziemcowi, który, przybywszy do Rzeczypospolitej przed dniem 1 stycznia 1927 r. (art. 21 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach), wniósł podanie o kartę osiedlenia po terminie, ustalonym w § 43 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 grudnia 1928 r. o ruchu cudzoziemców (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 5, poz. 49).

§ 2. Karta osiedlenia podlega opłacie stemplowej w wysokości 3 zł, jeżeli zostaje przyznana cudzoziemcowi, który, przebywając w Rzeczypospolitej co najmniej od dnia 31 grudnia 1926 r. (art. 21 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach), wniósł podanie o kartę osiedlenia do wojewódzkiej władzy administracji ogólnej w terminie, ustalonym w § 43 ust. 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 grudnia 1928 r. o ruchu cudzoziemców.

§ 3. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (co do kart osiedlenia, wymienionych w § 1) względnie właściwa wojewódzka władza administracji ogólnej (co do kart osiedlenia, wymienionych w § 2) może zwolnić petenta od opłaty, przewidzianej w § 1 względnie w § 2, całkowicie lub częściowo — ze względu na jego stan majątkowy.

§ 4. Karty osiedlenia, wystawione na podstawie zezwoleń, przewidzianych w art. 6 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach oraz w §§ 20 i 21 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 listopada 1929 r. o ruchu cudzoziemców, nie podlegają opłatom, ustalonym w §§ 1 i 2.

§ 5. Opłaty, wymienione w §§ 1 i 2, uiszcza się zapomocą znaczków stemplowych albo gotówką w kasie skarbowej.

Wydanie karty osiedlenia jest uzależnione od uprzedniego uiszczenia opłaty. Uiszczenie opłaty następuje na skutek wezwania (pisemnego lub ustnego) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych względnie wojewódzkiej władzy administracji ogólnej.

Znaczki stemplowe lub kwit kasy skarbowej na sumę 50 zł (§ 1) petent obowiązany jest złożyć (przesłać) Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, zaś znaczki stemplowe lub kwit kasy skarbowej na sumę 3 zł (§ 2) — właściwej wojewódzkiej władzy administracji ogólnej; znaczki stemplowe powinny być złożone (przesłane) w stanie zdatnym do naklejenia.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (§ 1) względnie wojewódzka władza administracji ogólnej (§ 2) nakleja znaczki stemplowe na deklaracji osiedleńczej i kasuje je zapomocą pieczęci urzędowej. Kwit kasy skarbowej ma być złączony w sposób trwały z deklaracją osiedleńczą.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych względnie właściwa wojewódzka władza administracji ogólnej stwierdza uiszczenie należnej opłaty względnie uwolnienie od niej przez umieszczenie na karcie osiedlenia jednej z następujących notatek:

a) „Uiszczono opłatę stemplową w kwocie . . . . . zł";

b) „Uiszczono opłatę stemplową w kwocie . . . . zł . . . . gr na skutek zastosowania § 3 rozporządzenia z dnia 15 października 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 605)";

c) „Wydano bez pobrania opłaty stemplowej na skutek zastosowania § 3 rozporządzenia z dnia 15 października 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 605)".

Stwierdzenie uiszczenia należnej opłaty względnie zwolnienia od niej wolne jest od opłaty stemplowej (art. 160 pkt. 1 w związku z art. 142 pkt. 1 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 12 listopada 1930 r. Nr. 77, poz. 605).

539.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 listopada 1930 r.

L. D. V. 9721/6

w sprawie opłat stemplowych od not dyskontowych.

Do wszystkich Izb Skarbowych, do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydziału Skarbowego), do Urzędów Opłat Stemplowych oraz do tych Urzędów Skarbowych Podatków i Opłat Skarbowych, którym poruczono wymierzanie opłat stemplowych.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Skarbu, że niektóre urzędy skarbowe nie są świadome różnicy, jaka istnieje między „notą dyskontową", o której mowa w wykładni Nr. 8, ogłoszonej w N-rze 6 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z 1927 r., a pokwitowaniem z odbioru weksli, o którem mowa w wykładni Nr. 30, ogłoszonej w N-rze 7 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z 1927 r., że mianowicie urzędy skarbowe wymierzają opłatę stemplową w wysokości 20 gr., przewidzianą w art. 136 u. o. s. od wymienionych not dyskontowych—niezależnie od opłaty w wysokości 0.2% od prowizji bankowej względnie w braku w nocie dyskontowej jakiejkolwiek wzmianki o tej prowizji. Z tego zdaje się wynikać, że zdaniem niektórych urzędów skarbowych wykładnia Nr. 8 została częściowo zmieniona przez wykładnię Nr. 30.

Przytoczone wyżej zapatrywanie niektórych urzędów skarbowych jest błędne. Jak bowiem wynika z wyraźnego brzmienia wykładni Nr. 30, opłacie w wysokości 20 gr., przewidzianej w art. 136 u. o. s., podlega pokwitowanie z odbioru weksli, wręczanych odbiorcy, **celem uiszczenia należności,** stwierdzonej rachunkiem, od którego opłatę uiszczono. Wykładnia Nr. 30 ma więc w szczególności zastosowanie, jeżeli przemysłowiec lub kupiec, który dostarczywszy komuś towar, wręczywszy następnie klientowi należycie ostemplowany rachunek, stwierdzający należność za ów towar i otrzymawszy wreszcie od klienta weksle **na pokrycie owej należności,** ten odbiór weksli potwierdza; w tym przypadku należy od pokwitowania z odbioru weksli uiścić opłatę w wysokości 20 gr., przewidzianą w art. 136 u. o. s.

Jeżeli natomiast ktoś składa bankowi weksle do dyskonta, to oczywiście nie czyni tego celem uiszczenia zapomocą tych weksli jakiejkolwiek należności banku. W tym przypadku należy się opłata w wysokości 20 gr. w myśl art. 136 u. o. s. tylko w takim razie, jeżeli bank, nie rozstrzygając natychmiast czy i w jakiej mierze weksle zostaną zdyskontowane i odkładając decyzję w tej mierze na później, potwierdza tymczasowo, że weksle zostały do dyskonta złożone (patrz ustęp drugi wykładni Nr. 35, ogłoszonej w Nr. 9 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z 1927 r.). Natomiast pismo, któremu bank zawiadamia klienta o **dokonanem już zdyskontowaniu weksli,** jest „notą dyskontową", która w myśl powołanej wyżej wykładni Nr. 8 zasadniczo jest wolna od opłaty, a podlega opłacie (w wysokości 0.2% w myśl art. 90 u. o. s.) tylko wówczas, gdy nota dyskontowa wymienia prowizję bankową, przewyższającą 20 zł.

Typowy wzór noty dyskontowej jest następujący:

„Bank . . . . .

Warszawa dn. . . .

Do

Firmy . . . .

Niniejszem donosimy, że z nadesłanych nam do dyskonta 3 weksli na sumę . . 15.000 zł. zwracamy 1 weksel na sumę . . . . 2.500 zł. przyjęliśmy do dyskonta dwa weksle na sumę 12.500 zł., za które należność, wynoszącą według niżej zamieszczonego zestawienia

12.156 zł. wal. dnia . . . . . .

zapisaliśmy na dobro rachunku bieżącego Panów.

(podpis banku)

Za zdyskontowane dn.

2 weksle zamiejscowe pł. dnia		12.500 zł.
dyskonto 12%	316 zł. 66 gr.	
damno	25 zł.	
porto	2 zł. 34 gr.	344 zł.
		12.156 zł.

Powyższa nota dyskontowa, podlega zgodnie z powołaną wyżej wykładnią Nr. 8, tylko opłacie w wysokości 0.2% od kwoty 25 zł. stanowiącej „damno".

Dyrektor Departamentu
(—) *W. Koszko.*

540.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 715).

297. (art. 111) Pełnomocnictwo, którem osoba, ubiegająca się o pomoc kredytową, przewidzianą w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miasta (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 372), upoważnia kogoś do przedsiębrania czynności potrzebnych celem otrzymania owego kredytu (do sporządzenia skryptu dłużnego, złożenia wniosku o hipoteczne zabezpieczenie i wogóle dopełnienia warunków promesy, podniesienia listów zastawnych, sprzedaży ich i t. p.) podlega opłacie, przewidzianej w art. 111, gdyż pełnomocnictwo takie nie jest wymienione wśród pism, zwolnionych od opłaty, w art. 31 powołanego Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej (L. D. V. 11069/6/28).

298. (art. 154). Świadectwo pracy, przewidziane w art. 21 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o umowie o pracę robotników (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 324), a wydane robotnikowi przez urząd państwowy jako przez pracodawcę (np. przez Zarząd Dróg Wodnych) jest wolne od opłaty stemplowej na mocy ustępu drugiego art. 154 u. o. s. w związku z punktem 13 art. 141 u. o. s.

Wykładnia powyższa została podana do wiadomości wszystkich władz centralnych pismem okólnem Ministerstwa Skarbu z dnia 22 listopada 1930 r. L. D. V. 607/6.

299. (Art. 120, 144, 146 i 160). W wykładni Nr. 281 ogłoszonej w N-rze 17 Dz. Urzęd. z 1930 r. należy: po słowach: „lub 173" wstawić słowa: „lub 174" a zamiast słów: „167 i 173" wstawić słowa: „167, 173 i 174" (L. D. V. 8356/6/30).

300. (art. 140—142, 145, 154, 160). Opłaty stemplowe od podań i świadectw, przewidzianych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 listopada 1929 r. o ruchu cudzoziemców (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 575) L. D. V. 10008/6/30.

Nr. porz.	§ rozporządzenia o ruchu cudzoziemców	Przedmiot	Stawka opłaty stemplowej	Art. ustawy o opłatach stemplowych
1	6	a) Podanie o odroczenie wyjazdu	3 zł. [1]	145
		b) decyzja powiatowej władzy administracji ogólnej, zawierająca odroczenie wyjazdu . .	3 zł.	154
2	8	a) Podanie o udzielenie nowego zezwolenia na pobyt ze względu na zmianę celu pobytu .	3 zł. [1]	145
		b) wiza uzupełniająca terminowa	3 zł.	154
		c) wiza uzupełniająca do odwołania	3 zł.	154

[1]) Od każdego załącznika do podania należy się opłata stemplowa w wysokości 50 gr.

Nr. porz.	§ rozporządzenia o ruchu cudzoziemców	Przedmiot	Stawka opłaty stemplowej	Art. ustawy o opłatach stemplowych
3	9 24	a) Podanie o wizę powrotną	3 zł.[1])	145
		b) wiza powrotna	3 zł.	154
4	12	a) Podanie o przedłużenie czasu pobytu grupie cudzoziemców	3 zł.[1])	145
		b) decyzja powiatowej władzy administracji ogólnej, zawierająca przedłużenie czasu pobytu grupie cudzoziemców.	3 zł.	154
5	13	a) Podanie o uwidocznienie treści wizy zbiorowej na indywidualnym dowodzie osobistym cudzoziemca, odłączającego się od grupy . . .	3 zł.[1])	145
		b) uwidocznienie treści wizy zbiorowej na indywidualnym dowodzie osobistym . . .	3 zł.	154
6	18	a) Podanie o przepustkę lądową pasażerską . .	3 zł.[1])	145
		b) przepustka lądowa pasażerska	3 zł.	154
7	18	a) Podanie o zezwolenie na przekroczenie granic portu i miasta portowego	3 zł.[1])	145
		b) zezwolenie na przekroczenie granic portu i miasta portowego	3 zł.	154
8	19	a) Podanie o przepustkę marynarską	3 zł.[1])	145
		b) przepustka marynarska	3 zł.	154
9	20	a) Podanie o zezwolenie na osiedlenie się . .	Nie podlega opłacie stemplowej	141 p. 3
	21	b) karta osiedlenia	Nie podlega opłacie stemplowej, gdyż opłata za kartę osiedlenia mieści się w opłacie konsularnej za wizę osiedleńczą (poz. 50 punkt „c" Taryfy Opłat Konsularnych w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Ministra Spraw Zagranicznych z dn. 11 sierpnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 606 oraz § 178 r. w. s. w brzmieniu, ustalonem § 1 (punktem 33) rozp. Min. Skarbu z dn. 25 lutego 1929 r. Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 237).	
10	23	a) Podanie o zmianę pobytu czasowego na osiedlenie	3 zł.[1])	145
		b) karta osiedlenia, wydana cudzoziemcowi, przybyłemu do Polski po dniu 31 grudnia 1926 r. .	50 zł.[2])	§ 1 punkt „a" rozp. Min. Spraw Wewnętrznych z dn. 15 paź-

[1]) Od każdego załącznika do podania należy się opłata stemplowa w wysokości 50 gr.
[2]) Patrz nadto niżej Nr. 18.

Nr. porz.	§ rozporządzenia o ruchu cudzoziemców	Przedmiot	Stawka opłaty stemplowej	Art. ustawy o opłatach stemplowych
				dziernika 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 605).
11	28	a) Deklaracja rejestracyjna	wolna od opłaty	142 p. 23
		b) zawiadomienie o niemożności zgłoszenia się u władzy dla dopełnienia obowiązku rejestracji	wolne od opłaty	142 p. 23
	30,	c) poświadczenie o rejestracji	wolne	160 p. 1
	31 i 50 (ustęp pierwszy)	d) zawiadomienie o zmianach co do danych, wymienionych w deklaracji rejestracyjnej	wolne	142 p. 23
12	33	a) Podanie o wyznaczenie dodatkowego terminu do opuszczenia granic Rzeczypospolitej	3 zł.[1])	145
		b) decyzja powiatowej władzy administracji ogólnej, wyznaczająca dodatkowy termin do opuszczenia granic Rzeczypospolitej	3 zł.	154
13	36	a) Podanie o zezwolenie na zmianę miejsca przymusowego pobytu	3 zł.[1])	145
		b) zezwolenie na zmianę miejsca przymusowego pobytu	3 zł.	154
14	42 (ustęp pierwszy)	a) Podanie do powiatowej władzy administracji ogólnej o dokonanie wyciągu z dowodu osobistego, który ma być zastąpiony nowym dowodem osobistym	3 zł.[1])	145
		b) adnotacja dokonana w nowym dowodzie osobistym	3 zł.	154
15	42 (ustęp drugi)	Poświadczenie, wydane przez władzę administracji ogólnej, że cudzoziemiec otrzymał w swoim czasie pozwolenie na pobyt w Polsce	3 zł.	154
16	46	a) Podanie o administracyjną wizę pobytową	wolne od opłaty	142 p. 23
		b) administracyjna wiza pobytowa	wolna	160 p. 1
17	47	a) Podanie o kartę osiedlenia, potrzebną z powodu ukończenia lat 21	3 zł.[1])	145
		b) karta osiedlenia, wydana na skutek takiego podania	3 zł.	154
	49 (ustęp pierwszy) i 52	a) Podanie wniesione w myśl § 43 (ustępu pierwszego) rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 15 grudnia 1928 r. o ruchu cudzoziemców (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 49 z r. 1929)	3 zł.[1])	145
		b) karta osiedlenia, wydana cudzoziemcowi, przybyłemu do Polski przed dniem 1 stycznia 1927 r., na skutek podania, wymienionego pod a), wniesionego w terminie, ustalonym w § 43 (ustępie pierwszym) rozporządzenia, powołanego pod a)	3 zł.	§ 2 rozp. Min. z dn. 15 października 1930 r. (Dz. U. R P. Nr. 77 poz. 605).
		c) karta osiedlenia, wydana cudzoziemcowi, przybyłemu do Polski przed dniem 1 stycznia 1927 r., na skutek podania, wymienionego wyżej pod a), wniesionego po terminie, ustalonym w § 43 (ustępie pierwszym) rozporządzenia, powołanego pod a)	50 zł.	§ 1, punkt „b" rozp. Min. z dn. 15 października 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 605).

[1]) Od każdego załącznika do podania należy się opłata stemplowa w wysokości 50 gr.

Przepisy celne.

541.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 15 listopada 1930 r.

w sprawie ceł wywozowych.

Na zasadzie art. 7 punkt a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Wymienione poniżej towary podlegają cłu wywozowemu w następującej wysokości:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg zł	Cło wywozowe obowiązuje do dnia
223	Makuchy lniane i rzepakowe, wywożone w okresie od 1 grudnia do 31 maja włącznie	10,—	do odwołania
	Uwaga: Makuchy odolejone: lniane i rzepakowe, o zawartości tłuszczu 2% i mniej	bez cła	"
226	Kości surowe mielone i niemielone	6,—	"
227	Mizdra oraz odpadki i skrawki skór surowych wszelkich z wyjątkiem łebków	3,—	"
228	Drewno:		
	1. dłużyce i kłody:		
	a) drzew iglastych	3,—	"
	b) drzew liściastych z wyjątkiem buku, olszy i osiki	3,—	"
	2. olszowe o średnicy 22 cm i wyżej, mierzonej w grubszym końcu bez kory — od 1,2 m wzwyż	6,—	"
	Uwaga 1: Olcha wymieniona w poz. 228 p. 2 za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	1,50	"
	3. osikowe okrągłe o średnicy 20 cm. i wyżej, mierzonej w cieńszym końcu bez kory i o długości:		
	a) od 0,8 m do 2 m wyłącznie	1,50	"
	b) od 2 metrów wzwyż	3,—	"
	Uwaga 2: Dłużyce i kłody drzew iglastych spławiane z polskich terenów, położonych w dorzeczu Czeremosza, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	bez cła	"
	Uwaga 3: Drewno wymienione wyżej w poz. 228 p. 1-a i b oraz p. 3-b wywożone do państw, z któremi Polska zawarła konwencje handlowe lub specjalne układy regulujące obrót drewnem, bądź też w braku układów, — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu, podlega cłu wywozowemu w następującej wysokości:		do odwołania
	p. 1 dłużyce i kłody:		
	a) drzew iglastych	0,40	"
	b) drzew liściastych z wyjątkiem buku, olszy i osiki	0,20	"
	z p. 3 osikowe okrągłe o średnicy 20 cm i wyżej, mierzonej w cieńszym końcu bez kory i o długości:		
	b) od 2 metrów wzwyż	1,50	"
	Uwaga 4: W razie trudności wyważenia określa się wagę drewna surowego według następujących zamienników objętości na ciężar: 1 m³ drewna miękkiego 700 kg 1 m³ drewna twardego 900 kg 1 m przestrzenny drewna miękkiego 500 kg 1 m przestrzenny drewna twardego 650 kg		
230	Wszelka smoła surowa z węgla kamiennego	2,—	"
231	Odpadki kauczukowe i gumowe, pozostałe z fabrykacji, również niezdatne do użytku stare przedmioty z gumy i kauczuku, chociażby z dodatkiem innych materjałów	5,—	"
232	Antymon w wiórkach, opiłkach i złomach	150,—	"
233	Rudy:		
	1. manganowe	5,—	"
	2. cynkowe, ołowiane i miedziane	30,—	"
234	Żużle i popioły:		
	1. zawierające żelazo	2,—	"
	2. zawierające cynk lub ołów	10,—	"
	3. zawierające cynę	200,—	"
	4. zawierające miedź	60,—	"

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg zł	Cło wywozowe obowiązuje do dnia
	Uwaga: Żużle i popioły, wymienione w poz. 234, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	bez cła	do odwołania
235	Żelazo i stal stare: lane i kute; fragment, łom, szmelc, wióry, również prasowane i proszek z wyjątkiem odpadków blachy białej . . .	5,—	"
236	Miedź:		
	1. w gąskach, sztabach lanych, katodach . . .	150,—	"
	2. w postaci starego metalu i odpadków, również miedź cementowa w proszku i brykietach	150,—	"
	Uwaga: Miedź wymieniona w poz. 236— za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu . .	bez cła	"
237	Kadm w wiórkach, opiłkach i złomach	150,—	"
238	Nikiel i aluminjum:		
	1. w gąskach, sztabach lanych, katodach, sześcianach i kulkach . . .	100,—	"
	2. w postaci starych metali i odpadków	100,—	"
	Uwaga: Nikiel i aluminjum, wymienione w poz. 238, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu . . .	10,—	"
239	Spiż, bronz fosforowy, miedź fosforowa, mosiądz, tombak, argentyn (nowe srebro), brytania:		
	1. w gąskach, sztabach lanych	100,—	"
	2. w postaci starych metali i odpadków . . .	100,—	"
	Uwaga: Spiż, bronz fosforowy, mosiądz, miedź fosforowa, tombak, argentyn (nowe srebro), brytania wymienione w poz. 239— za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu . . .	10,—	"
240	Cyna:		
	1. w gąskach, blokach	500,—	"
	2. w postaci starego metalu i odpadków	500,—	"
241	Ołów w postaci starego metalu i odpadków	50,—	"
	Uwaga: ołów wymieniony w poz. 241 — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	bez cła	"
242	Szmaty, skrawki tkanin; stare: liny, powrozy i sznurki, skrawki papieru i makulatura	15,—	do odwołania
	Uwaga: Szmaty, skrawki tkanin; stare: liny, powrozy i sznurki, skrawki papieru i makulatura wymienione w poz. 242 — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	bez cła	"
255	Jaja kurze w skorupkach. . .	200,—	"
	Uwaga 1: Jaja, przeznaczone do własnego użytku osób, wyjeżdżających zagranicę, oraz wysyłane pocztą, koleją, drogą morską i innemi środkami komunikacyjnemi w ilości nie ponad 50 sztuk, również jaja wywożone w małym ruchu granicznym w myśl obowiązujących przepisów . .	bez cła	"
	Uwaga 2: Jaja wywożone stosownie do przepisów o uregulowaniu wywozu kurzych jaj zagranicę	bez cła	"
	Uwaga 3: Jaja zarodowe wywożone przez producentów rolnych oraz ich organizacje — za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu . .	bez cła	"
257	a) Trzoda chlewna żywa i bita w sztukach całych — od sztuki	30,—	"
	b) Trzoda chlewna bita — od połówki . . .	15,—	"
	Uwaga 1: Trzoda chlewna zarodowa, wywożona przez hodowców oraz organizacje hodowlane za zaświadczeniami Ministerstwa Rolnictwa	bez cła	"
	Uwaga 2: Towary wymienione w poz. 257, wywożone za zaświadczeniami Ministerstwa Przemysłu i Handlu .	bez cła	"
	Uwaga 3: Towary wymienione w poz. 257, wywożone w małym ruchu		

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg zł	Cło wywozowe obowiązuje do dnia
	granicznym w myśl obowiązujących przepisów	bez cła	do odwołania
258	Mięso wieprzowe świeże, solone i mrożone w stanie nieprzerobionym z wyjątkiem oddzielnych głów, oraz oddzielnych wnętrzności —		
	Uwaga 1: Towary wymienione w poz. 258, wywożone za zaświadczeniami Ministerstwa Przemysłu i Handlu	bez cła	„
	Uwaga 2: Towary wymienione w poz. 258, wywożone w małym ruchu granicznym w myśl obowiązujących przepisów . .	bez cła	„
259	Masło krowie oraz jego mieszaniny z innemi tłuszczami . .	600,—	„
	Uwaga 1: Masło krowie o zawartości wody nie wyżej 16%, nieposiadające domieszki innych tłuszczów oraz innych niewłaściwych domieszek, wywożone na podstawie zaświadczeń instytucyj do tego upoważnionych	bez cła	„
	Uwaga 2: Masło przeznaczone do własnego użytku osób wyjeżdżających zagranicę w ilości nie wyżej 1 kg. również masło wywożone w małym ruchu granicznym w myśl obowiązujących przepisów . . .	bez cła	„
260	Pierze wszelkie	1.000,—	„
	Uwaga 1: Pierze wszelkie oczyszczone, względnie odkażone, wywożone na podstawie zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu, względnie pierze wszelkie nieoczyszczone lub nieodkażone w drodze wyjątku za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu . .	bez cła	„
	Uwaga 2: Pióra oraz pręciki (względnie szypułki) piór, służące dla celów zdobniczych i galanteryjnych, sortowane według kolorów i wielkości, powiązane w pęczki, jak również pióra indycze i kogucie nawet nie powiązane w pęczki, a przeznaczone dla tychże celów .	bez cła	do odwołania
	Uwaga 3: Materjał nawozowy z piór ptasich . .	bez cła	„
	Uwaga 4: Pierze, zawarte w poduszkach i materacach wywożonych nie w celach handlowych, jak np. w ruchu podróżnym, przy przesiedlaniu się i t. p. . .	bez cła	„
261	Pucha z ptaków wszelki . .	3.000,—	„
	Uwaga 1: Puch z ptaków wszelki, oczyszczony względnie odkażony, wywożony na podstawie zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu, względnie puch z ptaków wszelki nieoczyszczony lub nieodkażony w drodze wyjątku za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	bez cła	„
	Uwaga 2: Puch, zawarty w poduszkach i materacach wywożonych nie w celach handlowych, jak np. w ruchu podróżnym, przy przesiedlaniu się i t. p. . . .	bez cła	„
262	Szczecina i odpadki szczeciny — wszelkie	700,—	„
	Uwaga: Szczecina i odpadki szczeciny wszelkie przerobione, wywożone na podstawie zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu, względnie szczeciny i odpadki szczeciny wszelkie nieprzerobione, w drodze wy-		

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg zł	Cło wywozowe obowiązuje do dnia
	jątku, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	bez cła	do odwołania
263	Włosie i odpadki włosia — wszelkie	600,—	„
	Uwaga: Włosie i odpadki włosia wszelkie przerobione, wywożone na podstawie zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu, względnie włosie i odpadki włosia wszelkie nieprzerobione, w drodze wyjątku, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu .	bez cła	„
264	Sierść wszelka	150,—	„
	Uwaga: Sierść wszelka oczyszczona, wywożona na podstawie zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu, względnie sierść wszelka nieoczyszczona, w drodze wyjątku, za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu .	bez cła	„

§ 2. Towary, niewymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia, są wolne od cła wywozowego.

§ 3. Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa będzie ustalać i podawać do publicznej wiadomości w drodze obwieszczeń, ogłaszanych w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski":

1) wykazy instytucyj, uprawnionych do wystawiania zaświadczeń, które służą za podstawę do zwolnienia od cła wywozowego,

2) tryb postępowania przy wydawaniu takich zaświadczeń.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 10-go dnia po ogłoszeniu.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *Leon J. Połczyński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 21 listopada 1930 r. Nr. 78, poz. 612).

542.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 15 listopada 1930 r.

o zawieszeniu cła wywozowego od makuchów.

Na podstawie art. 7 punkt a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Cło wywozowe od makuchów lnianych i rzepakowych (poz. 223 taryfy celnej) ustanowione na podstawie § 1 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 15 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 612) zawiesza się do dnia 31 maja 1931 roku włącznie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1930 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *Leon Janta Połczyński.*

(Dz. U. R. P. z dn. 21 listopada 1930 r. Nr. 78, poz. 613).

543.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 22 listopada 1930 r.

w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej.

Na podstawie art. 7 punkt i) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r., w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Niżej wyszczególnione pozycje i punkty taryfy celnej z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 540) w brzmieniu nadanem rozporządzeniami: z dnia 19 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 356), z dnia 31 sierpnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 647) oraz z dnia 30 października 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 800) otrzymują brzmienie następujące, przyczem stawki celne rozumieją się w nowej jednostce pieniężnej (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 26, poz. 241):

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w złotych
22	Cukier:	
	1) krystaliczny żółty, kryształ biały, mączka biała nierafinowana	90.—

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w złotych
	2) rafinada w głowach, krążkach, laskach, płytach, rąbana, piłowana, prasowana; puder rafinadowy; cukier lodowaty (kandys); melis (kryształ rafinowany); ulep rafinadowy; syrop rafinadowy . . .	105.—
z 23 p. 1	Miód pszczelny w plastrach i patoka miodowa; syrop ziemniaczany wszelkiego rodzaju; cukier krochmalowy czyli gronowy w stanie stałym bez domieszki, karmel do zabarwienia napojów; maltoza; ekstrakt z maltozy i słodu bez domieszki:	
	a) miód pszczelny w plastrach i patoka miodowa . .	120.—
	b) inne	58.50
z 37 p. 1	Ryby żywe i nieżywe świeże (mrożone i śnięte); ikra:	
	b) inne, niż wymienione w lit. a, nieżywe świeże) mrożone i śnięte):	
	III) inne; ikra nieprzerobiona . . .	65.—
z 57 p. 1	Obuwie skórzane z wyjątkiem osobno wymienionego, którego para waży:	
	d) powyżej 600 gr do 900 gr włącznie	1500.—
	e) 600 gr i mniej . .	2000.—
	f) obuwie dziecięce o wadze pary 600 gr i mniej . .	2300.—
z 72 p. 4	Cegły i płyty z gliny szamotowej:	
	a) prostokątne	9.50
	b) klinowe	10.—
p. 5	Kształtki i wyroby z gliny szamotowej, oprócz osobno wymienionych	10.50
p. 6	Cegły, kształtki i płyty z kwarcu i dynasu; cegły, kształtki i płyty (o grubości 4 cm i wyżej) z klinkieru brukowego i innej masy ceglanej, stopionej lub nawpół stopionej:	
	a) cegły, kształtki i płyty z kwarcu i dynasu . .	10.50
	b) inne	1.30
p. 10a	Cement szamotowy (ciasto z gliny ogniotrwałej), zaprawa szamotowa	4.—
b	Zaprawa dynasowa i jej surogaty; cement ogniowy, kraterowy i t. p.	4.—
z 76 p. 7	Wyroby dla celów elektrotechnicznych i laboratoryjnych:	
	a) niemontowane: gałki, izolatory, fajki, tulejki, zaciski; wyroby dla celów laboratoryjnych — o wadze sztuki:	
	I) 100 gr i mniej . .	260.—
	II) powyżej 100 gr do 2000 gr włącznie . . .	150.—
	III) powyżej 2000 gr . .	120.—
	b) wszelkie inne niemontowane	150.—
82	Żywica (oprócz osobno wymienionej), kalafonja, galipot:	
	1) żywica drzew iglastych .	20.—
	2) kalafonja i galipot . .	20.—
z 86 p. 2	Terpentyna surowa . .	20.—
p. 3	Terpentyna rafinowana (t. zw. amerykańska, francuska, rosyjska i inne białe) . .	40.—
89	Sole potasowe naturalne, skoncentrowane, chlorek potasu, siarczanu potasu, oprócz osobno wymienionych . .	6.—
	Uwaga: Wymienione w tej pozycji towary za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu .	bez cła
z 106 p. 1	Octan wapnia surowy . .	25.—
z 107 p. 1	Podchloryn wapniowy (chlorek wapna, wapno bielące) i podchloryn sodowy . .	24.—
z 108 p. 6a	Kwas octowy	150.—
z 112 p. 8	Aceton i formalina:	
	a) aceton	140.—
	b) formalina . . .	91.—
p. 17b	Dwunitrobenzol, dwunitronaftalina, dwunitrochlorobenzol, mono- i dwu-nitro-pochodne toluolu i fenolu:	
	I) dwunitrochlorobenzol, dwunitrofenol . . .	400.—
	II) inne	137.60
d	dwufenyloamina, fenylenodwuamina, toluilendwuamina, ich oksy-związki i sulfo-pochodne oraz ich sole:	
	I) dwufenyloamina . .	350.—
	II) toluilendwuamina . .	500.—
	III) inne	137.60
g	Benzydyna	500.—
k	Kwasy amino-oksysulfonowe:	
	I) kwas amino-oksysulfonowy 1,8.3.6 (kwas H) .	700.—
	II) Inne	240.80
z 124 p. 2	Ekstrakt quebrachowy:	
	a) suchy niesulfitowany . .	5.—
	b) suchy sulfitowany . .	18.—
	c) ciastowaty . . .	12.—
	d) płynny	10.—
p. 3	Ekstrakty garbnikowe osobno niewymienione:	

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w złotych
	a) suche	20.—
	b) ciastowate	17.—
	c) płynne	13.—
z 152 p. 7	Rury o osi prostej, również gwintowane, rury płuczkowe (t. zw. żerdzie) wszystko chociażby z przymocowanemi łącznikami lub kołnierzami; łączniki do rur obrobione lub nie; zakończenia oraz wszelkie kształtki do rur:	
	a) o grubości ścianki powyżej 2 mm, o wadze sztuki:	
	I) powyżej 4 kg . .	32.50
	II) 4 kg i mniej . .	59.80
	b) o grubości ścianki 2 mm i mniej	90.—
z 167 p. 15	Lokomobile parowe . .	130.—
p. 29	Maszyny młynarskie:	
	a) postawy walcowe . .	130.—
	b) aspiratory (tarary), łuszczarki (szmerglówki), łuszczarko-perlaki (automatyczne); maszyny do czyszczenia lub odsiewania kaszek (reformy), jagielniki .	150.—
	c) odsiewacze (zychtmaszyny, cylindry i t. p.); maszyny młynarskie osobno niewymienione . .	160.—
p. 30	Armatura parowa, wodociągowa, gazowa, powietrzna, jako to: zawory (wentyle) bezpieczeństwa, redukcyjne, zwrotne; krany, kurki, zasuwy, poziomowskazy, garczki odwadniające, kurki odpowietrzające; smoczki (injektory); oddzielacze wody i smaru; oliwiarki; gwizdawki, buczki (syreny); hydranty; łączniki do wężów, smoki do pomp; rozpylacze, mundsztuki, strumienice, pływaki:	
	c) z miedzi i jej stopów, również żeliwna, żelazna i stalowa o zawartości 10% i wyżej metali, objętych poz. 143 — o wadze sztuki:	
	I) 3 kg i mniej . .	500.—
	II) powyżej 3 kg . .	300.—
z 169 p. 22	Materjały instalacyjne do sieci elektrycznej:	
	b) wyłączniki pokrętne, kontakty, rozetki, bezpieczeniki korkowe i korki, oprawki, rozgałęźniki i tabliczki rozgałęźne, bloczki, boksy, plinty i t. p. — o wadze sztuki:	
	I) 100 gr i mniej . .	720.—
	II) powyżej 100 gr . .	600.—

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w złotych
z 173 p. 7	Części kołowców metalowe we wszelkim stanie . .	450.—
z 176 p. 4	Masa papierowa ze szmat i przyrządzona chemicznie z drzewa, słomy i t. p. materjałów (celuloza — błonnik roślinny):	
	a) niebielona o zawartości wody:	
	I) powyżej 50% . .	5.—
	II) 50% i mniej . .	10.—
	b) bielona o zawartości wody:	
	I) powyżej 50% . .	6.50
	II) 50% i mniej . .	13.—
z 177 p. 1	Wata z celulozy dla celów opatrunkowych, do pakowania:	
	a) niebarwiona:	
	I) w arkuszach, rulonach	40.—
	II) cięta w opakowaniu 2 kg i mniej . . .	50.—
	b) barwiona, wszelka wytłaczana:	
	I) w arkuszach, rulonach .	50.—
	II) cięta w opakowaniu 2 kg i mniej	60.—
p. 4	Papier pakowy o wadze większej niż 28 gr w 1 m kw, w arkuszach, rolach:	
	a) niebarwiony, niesatynowany (nawet z jednej strony) z gotowanej słomy lub gotowanego drzewa (t. zw. brunatnej masy drzewnej), ze szmat niebielonych i niebarwionych, z dodatkiem starego papieru lub bez dodatku; papier z niebielonej celulozy, niebarwiony, niesatynowany (nawet z jednej strony), stare gazety, oprócz osobno wym. .	32.50
	b) niebarwiony jednostronnie satynowany z materjałów wym. w p. 4 lit. a, oraz z bielonej celulozy . .	45.50
p. 6	Papier wszelki, oprócz osobno wymienionego, w arkuszach, rolach, biały lub zabarwiony w masie, bez ozdób i znaków wodnych, o wadze większej niż 28 gr w 1 m kw, również zaopatrzony w jednostajną linjaturę zeszytową niebieską lub szarą:	
	a) o zawartości masy drzewnej powyżej 30%, niebarwiony, o wadze 1 m kw:	
	I) powyżej 48 gr .	30.—
	II) powyżej 28 gr do 48 gr	36.—

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w złotych
	b) o zawartości masy drzewnej powyżej 30% barwiony	40.—
	c) bez zawartości masy drzewnej lub z zawartością jej w ilości 30% i mniej,, niebarwiony, o wadze 1 m kw:	
	I) powyżej 90 gr. . .	65.—
	II) powyżej 48 gr do 90 gr	45.—
	III) powyżej 28 gr do 48 gr	55.—
	d) bez zawartości masy drzewnej lub z zawartością jej w ilości 30% i mniej barwiony w masie . .	70.—
p. 7	Bibuła do atramentu, filtrowania, w arkuszach, rolach o szerokości 24 cm i więcej i o wadze 1 m kw powyżej 28 gr:	
	a) o zawartości masy drzewnej powyżej 30%:	
	I) niebarwiona . . .	40.—
	II) barwiona . . .	46.—
	b) bez zawartości masy drzewnej lub z zawartością jej w ilości 30% i mniej	
	I) niebarwiona . .	75.—
	II) barwiona . . .	85.—
p. 9	Papier czerpany: ręcznie lub maszynowo (z rozpływającemi się brzegami choćby z dwóch stron):	
	a) niebarwiony . . .	240.—
	b) barwiony . . .	260.—
p. 17	Karty do warsztatów Żakarda, rurki, szpulki, kanetki do nawijania przędzy:	
	a) karty do warsztatów Żakarda . . .	84.50
	b) rurki, szpulki, kanetki do nawijania przędzy z papieru . . .	84.50
	c) rurki, szpulki, kanetki do nawijania przędzy — z papieru zbitego, tektury, kartonu, wszelkie impregnowane, lakierowane .	250.—
z 209 p. 1	Bielizna wykończona i niewykończona:	
	a) zwykła, wykonana z materjałów, objętych poz. 187 pp. 1 i 2, poz. 188 pp. 1 i 2 — opłaca cło w/g podstawowego materjału z dodatkiem 70%.	
p. 2	Odzież męska opłaca cło w/g materjału podstawowego z dodatkiem 70%.	

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 10-go dnia po ogłoszeniu.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:
(—) *Leon J. Połczyński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 27 listopada 1930 r. Nr. 79, poz. 622).

544.

OKÓLNIK MINISTRA SKARBU

z dnia 6 listopada 1930 r.

L. D. IV/1860/3/30

w sprawie stosowania zniżek konwencyjnych na śliwki suszone.

Do wszystkich Dyrekcyj Ceł i urzędów celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie uchwały Rady Ministrów z dn. 17 października 1930 r. postanowienia protokółu dodatkowego z dn. 31 sierpnia 1930 r. do konwencji handlowej polsko - jugosłowiańskiej, podpisanej w Warszawie dnia 23 października 1922 r. mają być prowizorycznie stosowane od 10 listopada r. b. do dnia wejścia w życie tego protokółu.

Wobec tego niezależnie od zniżek konwencyjnych, stosowanych już obecnie do towarów jugosłowiańskich na podstawie klauzuli największego uprzywilejowania, należy nadto, do niżej wyszczególnionego towaru, pochodzącego i przychodzącego z Jugosławji i zaopatrzonego w należyte świadectwa pochodzenia, stosować od dn. 10 listopada 1930 r. zniżoną stawkę, przewidzianą w art. 3 wymienionego Protokółu dodatkowego, a mianowicie:

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Stawka celna od 100
7 ex p. 5. a	Śliwki suszone bez opakowania lub w opakowaniu wagi 75 kg. lub więcej brutto . . .	20 złotych.

Zgodnie z klauzulą największego uprzywilejowania zniżka ta przysługuje również wymienionym śliwkom, pochodzącym z innych państw traktatowych.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Monitor Polski z dnia 22 listopada 1930 r. Nr. 270, poz. 367).

Podatki konsumcyjne.

545.

ZARZĄDZENIENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 września 1930 r.

w sprawie częściowej zmiany przepisów dla oznaczenia ciężaru gatunkowego (gęstości) olejów mineralnych zapomocą areometru.

Na podstawie art. 2 i 38 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o podatku od olejów mineralnych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 252) zarządza się co następuje:

§ 1. Do redukcji wskazań szklanego areometru do olejów mineralnych na rzeczywistą gęstość w temperaturze normalnej + 15 stopni skali stustopniowej (C) ma być stosowana „Tablica poprawek gęstości olejów mineralnych od 0,6000 do 0,9900 g/ml co pół stopnia temperatury" (Warszawa 1929), wydana przez Główny Urząd Miar.

§ 2. Punkty f) i g) Przepisów dla oznaczenia c. g. olejów mineralnych zapomocą areometru (Załącznik I do § 1 Instrukcji z dnia 24 listopada 1928 r. o zastosowaniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 13 października 1928 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o podatku od olejów mineralnych (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 862) — Dz. Urz. M. S. z r. 1928, Nr. 35, poz. 398) otrzymują następujące brzmienie:

f) Po upływie 2 — 3 minut od chwili zanurzenia areometru odczytuje się na skali ciężar gatunkowy oleju. Należy uważać, by na powierzchni areometru nie osiadały pęcherzyki powietrza i w razie ich zauważenia usuwa się je przez powolne podnoszenie i opuszczanie areometru, albo zapomocą kawałka czystego papieru. Wokoło trzpienia areometru ciecz podnosi się nad powierzchnią jej w cylindrze tworząc menisk. Odczytuje się wskazania areometru według górnego brzegu menisku. Jeżeli górny brzeg menisku wypadnie pomiędzy dwiema kreskami skali, należy na oko określić ułamek, odpowiadający temu miejscu skali. Równocześnie odczytuje się wskazania termometru. W wypadku, gdy ciecz jest nieprzezroczysta, odczytuje się wskazania termometru podnosząc areometr tak, aby zbiornik rtęci termometru pozostawał w cieczy. Odczytany pozorny ciężar gatunkowy sprowadza się do ciężaru właściwego w temperaturze + 15° C., stosując poprawkę, wziętą z wymienionej tablicy, wydanej przez Główny Urząd Miar.

Przy odczytywaniu temperatury ułamki stopnia mniejsze od 0,25 stopnia należy odrzucić, od 0,25 do 0,75 stopnia uważa się za pół stopnia, a 0,75 i ułamki większe za całą jednostkę stopnia.

Wobec tego, że gęstości pozorne są w tablicy podane co 10 podziałek areometru, a odczytanie wskazań dokonywa się z dokładnością do 0,1 podziałki należy celem znalezienia poprawki wyszukać w tablicy najbliższą gęstość, przyczem w wypadkach wskazań areometru, stanowiących średnią pomiędzy sąsiedniemi gęstościami pozornemi, podanemi w tablicy (naprzykład 665, 755 i t. p.), poprawkę należy brać podług kolumny wyższej gęstości (a więc 670, 760 i t. p.).

Przykład I. Na skali areometru odczytano 815,0, temperatura wynosi + 10,5° C, przyczem dziesiąte stopnia określono na oko. Na str. 13 tablicy, w miejscu skrzyżowania się pionowej kolumny 820 z poziomym wierszem, odpowiadającym temperaturze + 10,5°, znajdujemy poprawkę 3,1, którą należy odjąć od wskazania areometru, ponieważ w temperaturze niższej od normalnej (+ 15° C) areometr wskazuje gęstość pozorną większą od gęstości rzeczywistej, gdyż gęstość płynów rośnie przy obniżaniu temperatury płynu. Odczytano wskazania areometru 815,0, termometru + 10,5° C poprawka . . . . — 3,1 Rzeczywista gęstość oleju 811,9° Ar., czyli 0,8119 g/ml.

Przykład II. Na skali areometru odczytano 874,2, przyczem gęstość 874 odczytano odpowiednio do kresek podziałki areometru, a 0,2 określono na oko. Termometr wskazuje + 42,3° C, przyczem dziesiąte stopnia również określono na oko. Na stronicy 14 tablicy, w miejscu skrzyżowania się kolumny 870 z wierszem, odpowiadającym temperaturze + 42,5, znajdujemy poprawkę 17,6, którą należy dodać do odczytanego wskazania areometru, ponieważ w temperaturze wyższej od normalnej, areometr wskazuje gęstość pozorną mniejszą od gęstości rzeczywistej, gdyż gęstość płynów maleje ze wzrostem temperatury płynu.

Odczytano wskazania areometru 874,2, termometru + 42,3° C poprawka . . + 17,6
Rzeczywista gęstość oleju 891,8° Ar, czyli 0,8918 g/ml.

g) Jeżeli różnica pomiędzy znalezionym rzeczywistym c. g. (po wprowadzeniu poprawki na temperaturę), a c. g. 790° Ar., 865° Ar., lub 890° Ar. jest 1,5° Ar., albo mniej, należy wykonać oznaczenia szczególnie starannie. Należy oznaczyć wtedy ciężar gatunkowy trzykrotnie, przyczem za każdym razem trzeba areometr obmyć i osuszyć. Przed zanurzeniem areometru za

każdym razem miesza się ciecz w cylindrze zapomocą mięszadła. Z otrzymanych trzech wartości ciężaru gatunkowego i temperatury bierze się przeciętną, uwzględniając również ułamki stopni temperatury. Na podstawie przeciętnych oznacza się z tablicy rzeczywisty ciężar gatunkowy oleju w temperaturze + 15° C.

Przykład. Odczytano na skali areometru 886,1 w temperaturze + 20° C. Wzięta z tablicy poprawka wynosi + 3,2, a więc rzeczywisty ciężar gatunkowy w temperaturze + 15° C jest 886,1 + 3,2 = 889,3° Ar. Ponieważ wartość ta leży blisko 890° Ar. oznacza się ciężar gatunkowy jeszcze 2 razy. Przypuśćmy, że otrzymane wyniki będą następujące:

pozorny c.g.	886,1	temperatura	+ 20,0
" " "	886,2	"	+ 20,2
" " "	884,8	"	+ 22,5
przeciętna	885,7	przeciętna	+ 20,9

Stąd otrzymujemy:
pozorny c.g. 885,7, poprawka dla + 20,5° C. wynosi + 3,5, poprawka dla + 21,0° C. + 3,8, różnica dla 0,5° C. + 0,3, a dla 0,4° C. + 0,24.

Rzeczywista więc gęstość oleju w temperaturze + 15° C. wynosi:

885,7 + 3,5 + 0,24 = 889,44° Ar., czyli 0,8894 g/m1.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą „Tablica do redukcji odczytanych na szklanym areometrze gęstości olejów mineralnych na ciepłotę normalną + 15° (gęstość wody przy + 4° C. = 1000)", dołączona do przepisów, powołanych w § 2 niniejszego zarządzenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Monopol Spirytusowy.

546.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 października 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o ustaleniu opłaty skarbowej od spirytusu, przywożonego z zagranicy, oraz ceny za spirytus do wyrobu amunicji dla celów wojskowych.

Na zasadzie art. 20, 21, 29 i 96 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłatę skarbową, łącznie z udziałem związków komunalnych, od spirytusu i przetworów spirytusowych, przywożonych z zagranicy oraz z obszarów, na których rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym nie obowiązuje, ustala się w wysokości 1110 zł od hl 100° spirytusu.

§ 2. Punkt h) § 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 281) otrzymuje następujące brzmienie:

„Za spirytus do wyrobu amunicji (proch bezdymny i inne materjały) dla celów wojskowych:

a) surowy 70 zł,
b) rektyfikowany 80 zł.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc postanowienie zawarte w § 2 punkt b) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 281).

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 27 listopada 1930 r. Nr. 79, poz. 620).

547.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 listopada 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa co do §§ 19 — 33, w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych co do §§ 79 — 83, w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu co do §§ 92—110 w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 7 lutego 1928 r., wydanego w celu wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym.

Na podstawie art. 96 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o mo-

nopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 7 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 556), wprowadza się zmiany i uzupełnienia uwidocznione w §§ 2 — 111 niniejszego rozporządzenia oraz w załącznikach B i C tudzież we wzorze Nr. 36.

§ 2. § 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„O wszelkich czynnościach, dokonywanych w przedsiębiorstwach, a wymagających obecności K. S., przedsiębiorcy obowiązani są zawiadomić urzędnika K. S., właściwego dla dokonania tych czynności. Wyjątki od tej zasady przewidziane są w przepisach szczegółowych".

§ 3. W § 8 ustęp 3 po słowach „wymienionych zakładów" dodaje się słowa „względnie ich zastępcy, zatwierdzeni przez właściwą władzę skarbową".

§ 4. W § 10 ustęp 1 opuszcza się słowo „produkcji".

§ 5. W § 13 na końcu ustępu 1 dodaje się słowa „najpóźniej do dnia 5 następnego miesiąca", a na końcu ustępu 6 tegoż paragrafu słowa „najpóźniej do dni 14 po zlikwidowaniu wszelkich zapasów, znajdujących się w przedsiębiorstwie".

§ 6. § 28 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Zawartość alkoholu w surówce, pochodzącej z gorzelni rolniczych, winna wynosić co najmniej 90° objętościowych, w surówce, odpędzonej z melasy, co najmniej 92,5° objętościowych przy + 15° C. Moc surówki, dostarczanej przez gorzelnie drożdżowe, ustala art. 56 ustęp 3 punkt b).

2. Gorzelnie rolnicze, produkujące spirytus o mocy niższej, niż wymagana w ustępie 1, obowiązane są przystosować do powyższego wymagania swe urządzenia nie później, niż przed rozpoczęciem ruchu w kampanji 1934/35; do tego czasu nie będą stosować się do nich rygory, przewidziano w § 140, poza wypadkiem dostarczenia spirytusu o mocy niższej niż 85° objętościowych.

3. Zawartość fuzli w spirytusie nie powinna przekraczać 0,8% wagowo w przeliczeniu na alkohol absolutny.

4. Spirytus surowy nie powinien posiadać niewłaściwego sobie smaku, zapachu i barwy, oraz nie powinien zawierać niewłaściwych (obcych) domieszek".

§ 7. W § 33 ustęp 1 po słowach „właściciela zakładu" dodaje się słowa „przemysłowego względnie".

§ 8. Do § 35 dodaje się następujące dwa ustępy:

„4. Postanowienia, wyszczególnione w ustępach 1, 2 i 3 niniejszego paragrafu, mają zastosowanie przy magazynowaniu spirytusu w gorzelniach przemysłowych, rektyfikacjach i wolnych składach spirytusu.

5. Dla surówki lub rektyfikatu, magazynowanych w gorzelniach rolniczych, ustanawia się dozwolony zanik w wysokości 0,4% od ilości spirytusu, przyjętych do magazynu według ksiąg magazynowych".

§ 9. W § 36 po ustępie 2 dodaje się nowy ustęp o następującem brzmieniu:

„3. Za czas przebywania przesyłki w drodze liczy się cały czas od dnia nadania przesyłki do przewozu kolejowego względnie urzędowej odprawy, aż do dnia przyjęcia przesyłki w miejscu przeznaczenia. Jeżeli odległość przedsiębiorstwa wysyłającego od stacji kolejowej wynosi więcej niż 20 km, to czas przebywania przesyłki może być zwiększony o jeden dzień. Dalsze zaliczenie czasu przebywania przesyłki w drodze może nastąpić tylko w wypadku, gdy zwłoka powstała bez winy lub zaniedbania ze strony przedsiębiorstwa".

§ 10. W § 37 ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Dozwolony zanik rektyfikacyjny ustala się niezależnie od typu aparatu do oczyszczania, w wysokości 1% ilości surówki, wziętej na aparat do oczyszczania. Podana norma zaniku winna pokryć normalne straty aparatowe, powstałe tak przy oczyszczaniu wziętej na aparat surówki, jak i przy ewentualnym powtórnym przerobie niższych gatunków rektyfikatu, otrzymanych z tej samej surówki".

§ 11. § 38 otrzymuje następujące brzmienie:

„Ujawnione przy każdej rewizji ubytki magazynowe należy zaraz zapisać na rozchód w księdze magazynowej, a gdy przekraczają dozwolony zanik, należy obliczyć należność, określoną w art. 9 ustęp 1 i zawiadomić o tem natychmiast właściwy U. S. A. M., przesyłając mu odpis wpisu, uskutecznionego przy rewizji w księdze magazynowej. Urząd ten winien wydać orzeczenie, nakładające na przedsiębiorstwo obowiązek uiszczenia należności, przypadającej za stwierdzone ubytki, przekraczające dozwoloną normę, w ciągu dni 14-tu od daty doręczenia orzeczenia".

§ 12. W § 40 ustęp 2 zdanie drugie otrzymuje następujące brzmienie:

„W razie stwierdzenia po takiem porównaniu nadmiernego ubytku, należy postąpić według przepisów § 38".

§ 13. Postanowienia § 43 ulegają następującym zmianom:

Ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za stwierdzone przy przyjęciu spirytusu ubytki drogowe wymierza się należność, określoną w art. 9 ustęp 1. W tym celu urzędnik, przeprowadzający dochodzenia, przewidziane w § 41, winien przedłożyć wynik tychże możliwie najrychlej właściwemu U. S. A. M., który postąpi stosownie do przepisów § 38, niezależnie od ewentualnego wdrożenia postępowania karnego".

Ustęp 2 punkt a) uzupełnia się następującem zdaniem:

„Przedsiębiorstwo wysyłające nie jest odpowiedzialne za ubytki spirytusu, jeżeli przesyłkę wysłano pod nadzorem urzędnika skarbowego i pod nadzorem urzędnika skarbowego przyjęto, przyczem naczynia były nieuszkodzone, a nałożone na tych naczyniach zamknięcia nie były naruszone. W tych wypadkach brakujący spirytus zapisuje się na przychód w księgach magazynowych przedsiębiorstwa wysyłającego".

W ustępie 4 zamiast słowa „ubytki" wstawia się słowo „nadwyżki".

§ 14. Postanowienia § 49 ulegają następującym zmianom:

W ustępie 2 w zdaniu pierwszem po słowach „Czynność tę" należy dodać słowa „o ile użyto płynowskazu".

Ustęp 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„Prawidłowość wskazań wszelkiego rodzaju urządzeń pomiarowych należy sprawdzać stale, gdy zbiorniki są w użyciu, przy ich napełnianiu i opróżnianiu".

Drugie zdanie ustępu 9 punkt a) otrzymuje następujące brzmienie:

„Skala ta winna być trwale umocowana i zabezpieczona; kreski na niej oznacza się przez nacięcie, a cyfry — farbą olejną".

W tymże ustępie punkt b) w zdaniu pierwszem skreśla się słowa „farbą lub".

W tymże ustępie punkt c) w zdaniu pierwszem słowo „olejną" zmienia się na „trwałą".

Punkt c) b[1]) tegoż ustępu otrzymuje następujące brzmienie:

„zabezpieczyć dolny koniec i ostatnią górną kreskę laski przez wypalenie godła Państwa na laskach drewnianych, względnie przez wybicie go na laskach metalowych".

§ 15. W § 50 ustęp 5 zamiast słów „z miary odbieralnika" wstawia się „z pojemnika do odbieralnika".

§ 16. W § 51 ustęp 2 prostuje się wzór dla obliczania pojemności walca w następujący sposób:

zamiast „$\frac{\pi d^2 2h}{4}$" powinno być „$\frac{\pi d^2 h}{4}$".

§ 17. § 58 otrzymuje następujące brzmienie:

„O obowiązku zapłaty wszelkich należności, przypadających na rzecz D. P. M. S., za wyjątkiem należności, powstałej z dokonanej przez D. P. M. S. sprzedaży, orzeka U. S. A. M. właściwy dla siedziby przedsiębiorstwa, na którem ciąży obowiązek zapłaty tych należności. Właściwym dla orzekania o zapłacie należności za ubytki magazynowe jest U. S. A. M., w którego okręgu znajduje się przedsiębiorstwo magazynujące spirytus, za drogowe — U. S. A. M. miejsca wysłania przesyłki".

§ 18. § 63 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Wszelkie przedsiębiorstwa, które na zasadzie art. 83 uiszczają odpowiednie opłaty patentowe, mają obowiązek kwit na uiszczoną opłatę starannie przechowywać i okazywać na żądanie urzędników, kontrolujących przedsiębiorstwo.

2. Niezwłocznie po uiszczeniu opłaty patentowej przedsiębiorstwo, prowadzące księgi kontrolne, czyni o tem wzmiankę w księdze produkcji lub przerobu spirytusu, wskazując datę i Nr. kwitu kasowego.

3. Przedsiębiorstwa przewozowe, mające kilka oddziałów, uiszczają opłatę patentową tylko od głównego zakładu".

§ 19. § 84 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Za najmniejszy obszar ziemi ornej, jaki powinno posiadać gospodarstwo rolne połączone z gorzelnią (art. 54 ustęp 2), uznaje się obszar, który przy normalnem prowadzeniu gospodarstwa pozwala przeciętnie na uprawę ziemniaków, w ilości niezbędnej do wyprodukowania 300 hl, a dla nowopowstających gorzelni 700 hl 100° spirytusu w ciągu kampanji, po zaspokojeniu innych potrzeb gospodarstwa na ziemniaki. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa może zezwolić na wyjątek od tej zasady dla istniejących gorzelni w majątkach, które częściowo uległy parcelacji.

2. O uznaniu obszaru ziemi ornej za wystarczający dla prowadzenia gorzelni rolniczej decyduje Minister Skarbu, o uznaniu zaś takiego obszaru za niewystarczający — Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa, w obu wypadkach na wniosek właściwej władzy skarbowej II instancji.

3. W wypadkach budzących wątpliwości, władza skarbowa II instancji powoła komisję, składającą się z trzech osób: przedstawiciela tej władzy jako przewodniczącego, przedstawiciela Wydziału Rolnictwa Urzędu Wojewódzkiego, oraz przedstawiciela organizacyj gorzelni rolniczych — jako członków. Wniosek, o którym mowa w ustępie 2, oprze władza skarbowa II instancji na opinji tej komisji, która zbada na miejscu czy warunki naturalne i ekonomiczne oraz poziom kultury danego gospodarstwa pozwalają na produkcję potrzebnej ilości ziemniaków. Z czynności swych komisja sporządzi protokół".

§ 20. W § 85 ustęp 1 skreśla się słowa „cenę stosowaną do gorzelni przemysłowych, nieprzerabiających wywaru, a po 4 października 1929 r."

§ 21. W § 89 ustęp 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Uruchomienie istniejącej gorzelni rolniczej, której prawo własności przeszło na spółdzielnię lub spółkę, może nastąpić tylko za zezwoleniem Ministra Skarbu".

§ 22. § 102 otrzymuje następujące brzmienie:

„Zezwolenia na odbudowę gorzelni, o których mowa w art. 39 ustęp 4, począwszy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, będą udzielane w sposób, przewidziany w ustępach 1 i 2 art. 39".

§ 23. § 109 otrzymuje następujące brzmienie: „Wojewódzkie prawo odpędu rozdzielają władze skarbowe między gorzelnie rolnicze stosownie do postanowień rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 339)".

§ 24. § 118 otrzymuje następujące brzmienie: „Okres nieczynności gorzelni nowoodbudowanych (art. 51 ustęp 1), które do dnia 31-go grudnia 1929 r. uzyskały zezwolenie na odbudowę, oblicza się od kampanji, na którą gorzelnia po raz pierwszy uzyskała przydział prawa odpędu".

§ 25. Do § 122, po oznaczeniu pierwszego ustępu cyfrą 1, dodaje się nowy ustęp o następującem brzmieniu:

„2. Gorzelniom, które powstały po dokonaniu rozdziału prawa odpędu na dane trzechlecie i otrzymały prawo odpędu z rezerwy odpędowej, przysługuje prawo do otrzymania zasadniczego kontyngentu zakupu dopiero na kampanję następującą po tej, w której nastąpiło przyznanie prawa odpędu; D. P. M. S. może jednak przyznać takim gorzelniom kontyngent zakupu już w pierwszej kampanji na warunkach, przewidzianych w ustępie 1. Przydziały prawa odpędu z rezerwy odpędowej na cele eksportowe nie pociągają za sobą przydziału kontyngentu zakupu".

§ 26. W § 123 w końcu zdania po słowie „gorzelni" w miejsce przecinka umieszcza się kropkę i skreśla się słowa „utrzymując w tym wypadku stosunek, określony w art. 56 ustęp 4 punkt b)".

§ 27. § 127 otrzymuje następujące brzmienie: „Zawiadomienie o dodatkowym przydziale kontyngentu zakupu z rezerwy specjalnej, D. P. M. S. będzie przesyłać za pośrednictwem U. S. A. M., który zanotuje dany przydział w wykazie gorzelni i bezzwłocznie prześle zawiadomienie adresatowi".

§ 28. W § 129 ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Spirytus, wyprodukowany w gorzelniach ponad wyznaczony kontyngent zakupu, może być odebrany przez D. P. M. S. na rachunek i ryzyko producenta, wyłącznie jako spirytus eksportowy do dyspozycji organizacji eksportu spirytusu, działającej na podstawie art. 5 ustęp 6".

§ 29. W pierwszem zdaniu § 130 po słowach „wówczas K. S." wstawia się słowa „po zakończeniu ruchu w gorzelni, najpóźniej w terminie do dnia 1 sierpnia danego roku".

§ 30. § 140 otrzymuje następujące brzmienie: „D. P. M. S. będzie odbierać surówkę o stopniowości niższej niż ustalona w § 28, potrącając przy odbiorze surówki:

1) rolniczej — a) 1 grosz od ceny nabycia 1-go l 100° spirytusu za każdy brakujący stopień mocy poniżej 90° do 85° objętościowych włącznie,

b) 5% ceny nabycia za każdy dalszy brakujący stopień poniżej 85° objętościowych;

2) melasowej — 5% ceny nabycia za każdy brakujący stopień mocy poniżej 92,5° objętościowych".

§ 31. Postanowienia § 143 ulegają następującym zmianom:

Pierwsze zdanie otrzymuje brzmienie:

„Podstawową cenę monopolową dla każdego województwa (art. 10 ustęp 4) ustala się stosownie do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 grudnia 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 670) na następujących zasadach:".

Ostatnie zdanie ustępu 1 rozdziału A punkt a) otrzymuje następujące brzmienie:

„Przeciętna zawartość skrobi w ziemniakach będzie ustalona osobnem rozporządzeniem Ministra Skarbu".

W tymże ustępie punkt b) otrzymuje następujące brzmienie:

„b) Cenę ziemniaków oblicza się dla danego województwa na podstawie rynkowej ceny ziemniaków fabrycznych loco wagon z okresu od 16 września do 31 października każdego roku włącznie. W braku notowań ceny rynkowej ziemniaków fabrycznych, mogą być przyjmowane zmniejszone o 20% ceny ziemniaków jadalnych przebieranych, loco wagon. Ceny powyższe zmniejsza się o przeciętny koszt przewozu do kolei lub miasta, który ustala się jednolicie dla wszystkich województw na 15% obliczonej w powyższy sposób ceny ziemniaków loco wagon, z wyjątkiem województw poznańskiego, pomorskiego, śląskiego i krakowskiego, dla których koszt przewozu ustala się na 5% ceny ziemniaków loco wagon".

W ustępie 2 punkt b) rozdział A drugie zdanie otrzymuje następujące brzmienie:

„Ceny te ulegają zmniejszeniu o koszt przewozu, w wysokości, przyjętej dla ziemniaków (ustęp 1 punkt b)".

Ostatnie zdanie rozdziału A otrzymuje numerację jako ustęp 3. Na końcu tego ustępu po słowach „przez dodanie do cen loco folwark kosztu przewozu" dodaje się słowa „obliczonego dla cen loco wagon".

Punkt a) rozdziału E otrzymuje następujące brzmienie:

„Koszty paszy: owsa, siana i słomy — po 3.650 kg w województwach: krakowskiem, poznańskiem i śląskiem, w innych zaś województwach — siana i słomy — po 3.650 kg, a owsa — po 2.190 kg według przeciętnych cen loco folwark w województwie z okresu od 16 września do 31 października włącznie każdego roku".

Rozdział F otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Wartość gorzelni ustala się w zależności od województwa w wysokości następującej: województwa: śląskie, krakowskie — 100.000 złotych; województwa: poznańskie i pomorskie — 110.000 złotych; województwa: warszawskie, łódzkie, kieleckie i lubelskie — 120.000 złotych; województwa: wołyńskie, lwowskie, tarnopolskie i stanisławowskie — 130.000 złotych; województwa: wileńskie, nowogródzkie, poleskie i białostockie — 150.000 złotych.

2. Z wartości powyższej przyjmuje się 40% na budynek i 60% na urządzenie, przyczem oblicza się 3% na amortyzację i remont budynków, oraz 10% na armotyzację i remont urządzeń".

§ 32. § 147 otrzymuje następujące brzmienie:

„Monopolową cenę nabycia 1 hl spirytusu kontyngentowego z gorzelni przemysłowych, z wyłączeniem drożdżowych, oblicza się na daną kampanję według kosztów produkcji gorzelni, produkującej spirytus w wysokości przeciętnego prawa odpędu gorzelni czynnych w ostatniej kampanji, przyjmując następujące zasady:

A. Surowiec.

Ilość melasy, potrzebną do wyprodukowania 1 hl spirytusu 100°, ustala się w wysokości 3,57 q.

Cenę melasy ustala się na podstawie cen, płaconych za melasę przez gorzelnie przemysłowe w okresie poprzedniej kampanji loco cukrownia.

Do ceny, wypośrodkowanej w powyższy sposób, dolicza się przeciętny koszt przewozu kolejowego w cysternach z cukrowni do gorzelni na odległości 100 km, oraz koszty dzierżawy cystern i ekspedycji, które to koszty ustala się na 50% przewozu kolejowego.

W braku danych o cenach melasy loco cukrownia, przyjmuje się ceny loco wagon stacja odbiorcza, zmniejszając je o rzeczywisty koszt transportu od wysyłającej cukrowni do stacji odbioru, a zwiększając o przeciętny koszt przewozu kolejowego oraz koszty dzierżawy cysterny i ekspedycji, obliczone według postanowień poprzedniego zdania.

B. Materjały pomocnicze.

Kwas siarkowy, formalina, wapno chlorowe, jęczmień, superfosfaty, chemikalja i t. p. przyjmuje się w wysokości 50% kosztu opału.

C. Administracja.

Przyjmuje się przeciętne wynagrodzenie, pobierane w ostatniej kampanji:

a) administracja techniczna
1) kierownik gorzelni,
2) dwóch pomocników gorzelanego,
3) mechanik,
4) trzech zmianowych;

b) administracja ogólna
1) księgowy,
2) maszynistka,
3) woźny.

D. Koszty handlowe i wynagrodzenie za kierownictwo.

Koszty handlowe i wynagrodzenie za kierownictwo przyjmuje się w wysokości 60% kosztów utrzymania administracji.

E. Robocizna.

Jako podstawę do obliczenia kosztów robocizny przyjmuje się, że kampanja gorzelni trwa 240 dni roboczych, w ciągu których jest zatrudnionych 30 robotników; w pozostałym okresie przyjmuje się 10 robotników.

Wynagrodzenie robotników przyjmuje się według norm, ustalonych przez Główny Urząd Statystyczny za miesiąc dziewiąty każdego roku, dla robotników niewykwalifikowanych (pomoc podwórzowa) w przemyśle metalowym.

F. Opał.

Przyjmuje się, że na wyprodukowanie 1 hl spirytusu zużywa się 80 kg węgla. Cenę węgla określa się z przeciętnej ceny loco wagon kopalnia, gatunek grysik, z miesięcy września i października danego roku. Dostawę oblicza się na podstawie przeciętnych kosztów przewozu kolejowego, przyjmując przeciętną odległość gorzelni od zagłębi w wysokości 370 km oraz doliczając 5% na manco.

G. Smary i światła oraz dozór kotłów.

Ustala się zużycie 4 kg smarów dziennie; opłatę za światło ustala się na 120 zł miesięcznie w okresie ruchu gorzelni. Koszty, związane z dozorem kotłów, przyjmuje się na podstawie taryfy Stowarzyszenia Dozoru Kotłów, przyczem przeciętną powierzchnię ogrzewalną kotła przyjmuje się na 130 m kw.

H. Ubezpieczenie.

Przyjmuje się według faktycznych stawek towarzystw asekuracyjnych od wartości gorzelni, ustalonej w rozdziale L „Amortyzacja i remont", a także ubezpieczenie zapasu spirytusu, obliczonego po monopolowej cenie nabycia z poprzedniej kampanji, który to zapas ustala się w wysokości 1/5 części przeciętnego prawa odpędu.

I. Podatki i opłaty.

Przyjmuje się rzeczywiste podatki państwowe i komunalne, obciążające gorzelnie według obowiązujących ustaw.

J. Utrzymanie bocznicy kolejowej.

Przyjmuje się przypadające na gorzelnię przeciętne koszty utrzymania bocznicy z poprzedniej kampanji.

K. Oprocentowanie kapitału obrotowego.

Uwzględnia się oprocentowanie według stopy dyskontowej Banku Polskiego dwumiesięcznych wydatków poczynionych na: melasę, materjały pomocnicze, administrację, koszty handlowe, robociznę, opał, asekurację, smary i światło.

L. Amortyzacja i remont.

Przeciętną wartość gorzelni ustala się w wysokości 500.000 zł.

Z wartości powyższej przyjmuje się 40% na budynki i 60% na urządzenia, przyczem oblicza się 3% na amortyzację i remont budynków oraz 10% na amortyzację i remont urządzeń.

Ł. Ubytki magazynowe i drogowe.

Jako ubytki przyjmuje się 1,5% w powyższy sposób wyprowadzonych kosztów produkcji 1 hl 100° spirytusu.

Dla gorzelni całkowicie i racjonalnie utylizujących wywar zwiększa się wyprowadzoną w powyższy sposób cenę, stosownie do postanowień art. 11 ustęp 3, o 10%.

W ten sposób obliczona cena nie może być wyższa od przeciętnej arytmetycznej wojewódzkich mo-

nopolowych cen podstawowych, ustalonych dla gorzelni rolniczych, zmniejszonej o 17½%".

§ 33. Postanowienia § 150 ulegają następującym zmianom:

W ustępie 1 punkt e) otrzymuje brzmienie:

„e) nadzór techniczny na podstawie dokonywanych analiz surowców, produktów przerobu i spirytusu".

Paragraf ten uzupełnia się ustępem 4 o następującem brzmieniu:

„4. Instruktorowie instytucji pomocy naukowej są uprawnieni do pobierania prób spirytusu (surówki) w ilościach, nieprzekraczających jednorazowo 1 litr objętościowy. Ilość spirytusu, pobranego jako próbę, należy zapisać na rozchód w księdze magazynowej".

§ 34. W § 162 ustęp 4 punkt a) zdanie drugie otrzymuje następujące brzmienie:

„Obręcze, ściągające klepki kotłów, winny być zabezpieczone od możności odsuwania".

W tymże ustępie i paragrafie w punkcie c) zdanie piąte zamiast słowa „(Barbette)" wstawia się „np. Barbet'a".

§ 35. Postanowienia § 166 ulegają następującym zmianom:

Ustęp 3 uzupełnia się następującem zdaniem:

„Rurka powietrzna w dolnem swem zgięciu, znajdującem się w misce stągwi, powinna być zaopatrzona w otworek dla ściekania płynu na wypadek zalania stągwi spirytusem lub brzeczką".

W tymże paragrafie w ustępie 6 skreśla się słowo „około" i uzupełnia się ustęp następującem zdaniem: „Dla berlińskich przyrządów kontrolnych, typu uszczelnionego i innych, pełna wysokość środka odpływowego otworu oziębialnika nad poziomem postumentu przyrządu winna wynosić nie mniej jak 98 cm, wysokość zaś dolnego brzegu rury odpływowej z miski stągwi ponad postumentem — 65 cm".

Ustęp 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„7. W nowowybudowanych gorzelniach oziębialnik, stągiew i przyrząd kontrolno-mierniczy winny być ustawione w jednej prostej linji. Przepis ten nie dotyczy gorzelni już istniejących i zweryfikowanych".

§ 36. Postanowienia § 168 ulegają następującym zmianom:

Ustęp 4 uzupełnia się następującem zdaniem:

„Istniejące odbieralniki, posiadające takie wymiary, że 10-cio litrowa podziałka ich laski mierniczej jest równa lub większa od 10 mm, a pozatem odpowiadające wszelkim innym przepisom niniejszego paragrafu, mogą pozostać nadal aż do czasu przeprowadzenia gruntownej naprawy gorzelni".

W ustępie 9 zdanie pierwsze otrzymuje następujące brzmienie:

„9. Rura, doprowadzająca spirytus z przyrządu kontrolno-mierniczego, jak również rura przelewowa, o której mowa w ustępie 3 niniejszego paragrafu, winny dochodzić prawie do samego dna odbieralnika".

W ustępie 17 drugie zdanie otrzymuje następujące brzmienie:

„Miernik ma odpowiadać wszystkim powyższym przepisom, dotyczącym odbieralnika, z wyjątkiem postanowień ustępów 2 i 3; urządzenie mieszadła w mierniku nie jest wymagane".

§ 37. W § 169 skreśla się ustęp 5 i zmienia się odpowiednio numerację pozostałych ustępów.

§ 38. § 170 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Na prowadzenie gorzelni ma każdy kierownik ruchu (technik gorzelniczy) posiadać zezwolenie U. S. A. M., właściwego dla gorzelni, którą ma kierować. Zezwolenie to wydaje się na czas nieograniczony z zastrzeżeniem prawa odwołania każdego czasu.

2. U. S. A. M. wyda takie zezwolenie tylko wtedy, jeżeli technik gorzelniczy:

a) posiada odpowiednie kwalifikacje moralne,
b) jest fachowcem gorzelniczym, oraz potrafi prowadzić dziennik technicznego przerobu w gorzelni według ustalonego wzoru i dziennik taki zobowiąże się prowadzić,
c) posiada ogólne wykształcenie przynajmniej w zakresie szkoły powszechnej".

§ 39. W § 171 ustęp 1 do punktu b) dodaje się słowa „obejmujący oprócz budynku samej gorzelni również graficzne przedstawienie najbliższych, sąsiadujących z nią parcel, dróg, ulic, budynków, zakładów i t. p.".

§ 40. W § 174 po słowach „podług opisu i planu sytuacyjnego" dodaje się słowa „wymienionego w § 171 ustęp 1 punkt b)".

§ 41. Postanowienia § 182 ulegają następującym zmianom:

Ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stągiew przykrywa się szafką drewnianą, wykonaną z suchych desek, sklejonych szczelnie ze sobą; ponadto deski i ściany szafki łączą się zapomocą trzech żelaznych obręczy i śrub, które winny przejść przez każdą deskę, a z wewnętrznej strony szafki mają nakrętki i zatyczki. Każda deska ścianek górnej i dolnej musi być umocowana od wewnątrz do ścian bocznych kątownikami żelaznemi, przytwierdzonemi śrubami, które nie powinny jednak przechodzić na wylot. Ściany, wierzch i dno winny być szczelnie dopasowane i pomalowane od strony wewnętrznej białą farbą olejną a nazewnątrz politurowane lub pokryte przezroczystym lakierem, pozostawiającym widocznem usłojenie drzewa. Dwie przeciwległe ścianki szafki mają być zaopatrzone na wysokości szklanego klosza stągwi w okienko z szybami, które winny być umocowane od wewnątrz w ramce metalowej lub drewnianej, przyśrubowanej jak wyżej. Ponadto może być sporządzone trzecie takież okienko w ścianie szafki od strony przyrządu kontrolno-mierniczego i, o ile znajduje się w niej zbiornik przelewowy (ustęp 4) z pływakiem, powinno być urządzone okienko w dolnej części szafki dla ułatwienia badania położenia pływaka (rysunek szafki załącznik Nr. 19)".

W ustępie 2 ostatnie zdanie otrzymuje następujące brzmienie:

„Po nałożeniu prętów zabezpiecza się je urzędowo plombami w ten sposób, aby jeden koniec sznurka przechodził przez główkę lub nakrętkę, drugi zaś — przez otwór w pręcie poza uszkami obręczy".

Ustęp 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Połączenie ścianek szafki ma być takie, aby w ściankach nie było szpar i aby po nałożeniu zabezpieczeń przesuwanie ścianek w jakimkolwiek kierunku było niemożliwe".

W ustępie 4 skreśla się powołanie „(§ 183)".

§ 42. W § 185 ustępy 1 i 2 otrzymują następujące brzmienie:

„1. Do kontrolowania produkcji spirytusu w gorzelniach przeznacza się zalegalizowany przyrząd kontrolno-mierniczy systemu Siemensa, który automatycznie oblicza produkcję spirytusu w litrach 100% oraz w litrach objętościowych.

2. Przyrząd kontrolno-mierniczy wraz ze stągwią (filtrem) i zbiornikiem przelewowym dostarcza D. P. M. S. do najbliższej od gorzelni stacji kolejowej, przedsiębiorca zaś winien swoim kosztem przesyłkę odebrać, oraz wykonać w gorzelni wszelkie urządzenia i roboty, niezbędne do ustawienia i urzędowego zabezpieczenia przyrządu. Koszty napraw i przewozów, związane z utrzymywaniem w stanie używalności przyrządu kontrolno-mierniczego, stągwi i zbiornika przelewowego, ponosi przedsiębiorca gorzelni".

§ 43. W § 186 drugie zdanie otrzymuje następujące brzmienie:

„Wszystkie te czynności mogą być wykonywane przez dwóch urzędników, z których przynajmniej jeden winien posiadać upoważnienie do dokonywania tych czynności".

§ 44. Postanowienia § 198 ulegają następującym zmianom:

W ustępie 4 punkt a) słowa „1 litra" zamienia się na „0.5 litra".

W ustępie 4 punkt b) skreśla się słowo „Reamur'a".

W ustępie 4 punkt c) skreśla się słowo „Tralles'a".

§ 45. § 210 uzupełnia się ustępem 6 o następującem brzmieniu:

„6. Szafkę, chroniącą stągiew, należy zestawić, pręty zabezpieczyć i oddać te przedmioty przedsiębiorcy na przechowanie do przyszłej kampanji".

§ 46. § 217 skreśla się.

§ 47. W § 222 ustęp 2 liczbę „20" zmienia się na „21".

§ 48. W § 223 punkt b) otrzymuje następujące brzmienie:

„b) w razie podniesienia się rtęci maksymalnego termometru w zbiorniku przyrządu kontrolno-mierniczego do +40° C (+32° R) lub na liczniku przyrządu kontrolno-mierniczego do +35° C (+28° R)".

§ 49. W § 226 skreśla się słowo „całkowity", zaś po słowie „powtórzeniem" dodaje się słowa „w dzienniku przyrządu".

§ 50. § 227 uzupełnia się zdaniem:

„Wyniki zestawienia ogólnego należy również zapisać do części II dziennika przyrządu kontrolno-mierniczego".

§ 51. W § 244 ustęp 2 skreśla się słowa „i nazwisko jej właściciela".

§ 52. W § 262 ustęp 1 do zdania drugiego po słowach „w różnych okresach czasu" dodaje się słowa „lub na osobnych aparatach rektyfikacyjnych".

§ 53. W § 286 ustęp 5 zamiast powołanego na końcu „§ 37 ustęp 2" wstawia się „§ 37 ustęp 4".

§ 54. W § 289 ustęp 1 punkt b) skreśla się słowa „przy +12° R". W punktach c) i d) tegoż ustępu „+15° R" zmienia się na „+19° C".

§ 55. W § 293 ustępy 2 i 3 otrzymują następujące brzmienie:

„2. Za wolny skład wyrobów wódczanych uznaje się przedsiębiorstwo, któremu zezwolono:

A. na przechowywanie wyrobów wódczanych ze spirytusu, na którym ciąży opłata skarbowa, lub

B. na wyrabianie (przyrządzanie i nalewanie) oraz przechowywanie wyrobów wódczanych ze spirytusu, na którym ciąży opłata skarbowa.

3. W wolnych składach spirytusu i wyrobów wódczanych typu A nie wolno ustawiać aparatów destylacyjnych lub rektyfikacyjnych".

§ 56. W § 294 ustęp 2 skreśla się słowo „spółdzielcza"; ustęp 3 tego paragrafu otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Zezwolenie na wolny skład wyrobów wódczanych typu B mogą otrzymać tylko te fabryki wódek gatunkowych, w których roczny obrót (przychód i rozchód) w wyrobach wódczanych w dwu ostatnich latach wynosił co najmniej po 500 hektolitrów 100° spirytusu".

§ 57. W § 295 drugie zdanie otrzymuje następujące brzmienie:

„Ponadto podwórze wolnego składu winno być ogrodzone od sąsiednich terenów, tak mieszkalnych jak i fabrycznych, szczelnym parkanem, murem o wysokości 2 m lub murowanym budynkiem".

§ 58. W § 296 ustęp 4 po słowie „wódczanych" dodaje się słowa „typu A".

Paragraf ten uzupełnia się nowym ustępem o następującem brzmieniu:

„6. Wobec wolnych składów wyrobów wódczanych typu B mają zastosowanie także niesprzeczne z przepisami o wolnych składach (§§ 293 — 310) po-

stanowienia, dotyczące wyrobu i sprzedaży wódek gatunkowych (§§ 311 — 348)".

§ 59. W § 298 ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Wolne składy spirytusu i wyrobów wódczanych typu B pozostają pod stałym nadzorem K. S. Wolne składy wyrobów wódczanych typu A pozostają pod stałem zamknięciem przedsiębiorcy i urzędnika K. S."

§ 60. § 304 otrzymuje następujące brzmienie: „Wolny skład może być uruchomiony dopiero po zatwierdzeniu przez U. S. A. M. akt weryfikacyjnych oraz po wykupieniu odpowiedniego świadectwa przemysłowego, po uiszczeniu opłaty patentowej i po złożeniu przewidzianego w § 300 ustęp 3 zabezpieczenia".

§ 61. W § 305 ustęp 2 po słowie „wódczanych" dodaje się słowa „typu A".

W ustępie 3 tegoż paragrafu po słowie „wódczanemi" dodaje się słowa „w wolnych składach typu A".

§ 62. W § 306 ustęp 4 uzupełnia się nowem zdaniem o następującem brzmieniu:

„Na pokrycie strat, powodowanych długotrwałem magazynowaniem wyrobów wódczanych w celu uzyskania należytej jakości, może Minister Skarbu przyznać zaniki w wysokości strat faktycznie poniesionych".

Ustęp 5 tego paragrafu otrzymuje następujące brzmienie:

„5. Przy rewizjach obrachunkowych odlicza się tytułem dozwolonego ubytku 4% spirytusu wywiezionego w wyrobach wódczanych zagranicę. Ubytki ponad 4% podlegają opodatkowaniu".

§ 63. W § 309 skreśla się ustęp 1. Dotychczasowe ustępy 2 i 3 otrzymują numerację 1 i 2.

§ 64. § 310 otrzymuje następujące brzmienie: „Istniejące wolne składy wyrobów wódczanych typu B winny ponadto wykazać w terminie dwumiesięcznym od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, że ich roczny obrót w dwu następujących po sobie latach wynosił co najmniej po 500 hektolitrów spirytusu 100°. Wolne składy typu B, które obrotu tego nie wykazały, lub których obrót w dwu następnych latach okaże się mniejszy, aniżeli 500 hektolitrów 100°, będą mogły być uruchomione w następnym roku obrachunkowym dopiero po uzyskaniu osobnego zezwolenia Ministra Skarbu".

§ 65. Do § 320 dodaje się nowy ustęp o następującem brzmieniu:

„5. O ile urządzenie już istniejącej fabryki wódek gatunkowych nie odpowiada w powyższych szczegółach przepisom niniejszego paragrafu, władza skarbowa II instancji może w wypadkach zasługujących na uwzględnienie zezwolić na ulgi według swobodnego uznania. Dozwolone ulgi mogą być każdej chwili cofnięte".

§ 66. W § 323 ustęp 1 punkt e) dodaje się za słowem „mechaniczne" słowa „mierzące automatycznie ilość płynu".

§ 67. Do punktu b) § 327 dodaje się słowa „obejmujący prócz budynków samej fabryki również graficzne przedstawienie sąsiadujących z nią budynków prywatnych, zakładów, parcel, dróg, ulic i t. p."

§ 68. W § 336 skreśla się ostatnie zdanie.

§ 69. W § 340 ustęp 1 zmienia się słowa „trzech półlitrowych" na „dwu półlitrowych".

§ 70. W § 341 ustęp 1 zmienia się słowa „przy temperaturze płynu +12° R = 15° C" na słowa „w temperaturze płynu +15° C (+12° R)" oraz skreśla się słowo „hektolitrowego".

§ 71. W § 343 ustęp 3 uzupełnia się nowem zdaniem o następującem brzmieniu:

„Używane w tym celu etykiety nie mogą być podobne (co do rysunku, barwy i druku łącznie) do etykiet używanych przez D. P. M. S."

§ 72. § 344 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Wyroby wódczane pochodzenia zagranicznego, nalane do naczyń w krajowych fabrykach wódek gatunkowych, mogą być zaopatrzone w kapsle i etykiety firm zagranicznych, o ile w fabryce poza przystosowaniem tych wyrobów do przepisów krajowych (rozcieńczenie do przepisanej mocy, nalanie do naczyń o przepisanej pojemności) nie dokonano żadnych dalszych zabiegów fabrykacyjnych. Wyroby takie mają posiadać wyraźny napis, umieszczony w sposób podany w § 343 ustęp 5, wskazujący zagraniczne pochodzenie wyrobu i krajową fabrykę, w której je nalano.

2. Sprzedaż tych wyrobów ze składów fabrycznych odbywa się bez specjalnego zezwolenia, lecz podlega opłacie patentowej od sprzedaży. Nalane wyroby należy wliczyć do ogólnej ilości przerobu dla wymiaru zasadniczej i dodatkowej opłaty patentowej od przerobu zawartego w nich 100° spirytusu".

§ 73. § 346 otrzymuje następujące brzmienie: „Fabryki wódek gatunkowych mogą sprzedawać własne wyroby tylko w naczyniach zamkniętych i to koncesjonowanym sprzedawcom hurtowym i detalicznym, oraz konsumentom w ilościach nie mniejszych od ilości, ustalonej w art. 75 ustęp 2 (t. j. 15 litrów objętościowych)".

§ 74. W § 350 ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Gorzelnie i rektyfikacje pejsachowe kwalifikuje jako takie Minister Skarbu na skutek prośby zainteresowanych, popartej zaświadczeniem miejscowego rabinatu i na wniosek właściwej władzy skarbowej II instancji".

§ 75. Zdanie ostatnie § 352 otrzymuje następujące brzmienie:

„Wyjątki od tej zasady są dopuszczalne za zezwoleniem Ministra Skarbu na wniosek właściwej władzy skarbowej II instancji".

§ 76. W § 354 ustęp 1 w miejsce słowa „nalewu" wstawia się słowo „przerobu".

Ustęp 2 tegoż paragrafu skreśla się.

§ 77. § 356 otrzymuje następujące brzmienie:

„Nalew wyrobów ze spirytusu pejsachowego do naczyń szklanych i przechowywanie ma się odbywać na następujących zasadach:

a) nalew może odbywać się w fabrykach wódek, wymienionych w § 352,

b) przy nalewie wyrobów ze spirytusu pejsachowego mają zastosowanie przepisy §§ 333 — 335, dotyczące fabryk wódek gatunkowych,

c) nalew wyrobów ze spirytusu pejsachowego nie może się odbywać równocześnie z nalewem wódek gatunkowych,

d) spirytus pejsachowy i wyroby z tego spirytusu winny być przechowywane zupełnie oddzielnie od wódek gatunkowych,

e) fabryki, uprawnione do nalewu wyrobów ze spirytusu pejsachowego, winny prowadzić osobną księgę obrachunkową tego spirytusu i wyrobów pejsachowych, podług wzoru, ustalonego dla wódek gatunkowych,

f) na etykietach naczyń z wyrobami ze spirytusu pejsachowego ma być umieszczony napis „wyrób pejsachowy", niezależnie od innych napisów, przewidzianych w § 343 ustęp 3".

§ 78. § 357 otrzymuje następujące brzmienie:

„Sprzedaż wyrobów ze spirytusu pejsachowego odbywa się stosownie do ogólnych przepisów, normujących obrót napojami alkoholowemi".

§ 79. W § 366 ustęp 1 w zdaniu drugiem po słowach „w naczyniach zamkniętych" dodaje się słowa „do spożycia poza zakładem", w miejsce słowa „pozostałe" wstawia się słowo „inne".

§ 80. Ustęp 2 § 367 skreśla się.

§ 81. W § 378 ustęp 2 zamiast słów „w pewnych określonych" wstawia się słowa „w przeznaczonych na ten cel".

§ 82. § 383 otrzymuje następujące brzmienie:

„Domy zajezdne i karczmy, o których mowa w art. 76 ustęp 3 punkt b) i w załączniku do art. 83 rozdział B ustęp 4, są to zakłady gospodnio-szynkarskie w miastach, w osadach, we wsiach lub przy drogach, obejmujące przynajmniej jeden pokój, przeznaczony na nocleg dla przejezdnych, oraz posiadające schronisko dla koni i pojazdów, a których obroty nie przekraczają kwoty 20.000 zł rocznie. Zakłady takie, położone w miastach, zaliczonych pod względem wymiaru opłaty patentowej do I i II kl., mogą być uznane za karczmy i domy zajezdne tylko wówczas, gdy położone są na krańcach miasta".

§ 83. § 389 otrzymuje następujące brzmienie:

„Osoby, pragnące trudnić się sprzedażą napojów alkoholowych o zawartości do 2½% alkoholu wagowo, winny uzyskać z właściwego U. S. A. M. zaświadczenie, że przeciw wykonywaniu tej sprzedaży nie zachodzą przeszkody z §§ 363 i 376. Przed rozpoczęciem sprzedaży należy uiścić opłatę patentową w odpowiedniej wysokości".

§ 84. W § 397 ustęp 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Przy przesyłkach spirytusu i wyrobów wódczanych idących luzem, ogólna ilość zawartego w przesyłce 100° spirytusu winna być wpisana w świadectwie przewozowem i na jego wtórniku liczbą i słownie".

§ 85. W § 400 ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Urzędnik skarbowy, w obecności którego przesyłkę wysłano, powinien na przesyłki spirytusu nieopłaconego lub nabytego po cenie ulgowej oraz na wyroby z takiego spirytusu przesłać wtórnik świadectwa przewozowego inspektorowi K. S., w którego obwodzie znajduje się odbiorca, względnie urzędnikowi stałego nadzoru, jeżeli przedsiębiorstwo, otrzymujące przesyłkę, jest pod stałym nadzorem — w dniu wysłania przesyłki listem poleconym, o ile zaś wysłano taką przesyłkę bez udziału urzędnika skarbowego, uczyni to przedsiębiorca najpóźniej w dniu następnym. Jeżeli przedsiębiorstwo, otrzymujące przesyłkę, znajduje się w tej samej miejscowości, można wtórnik świadectwa przewozowego doręczyć przez posłańca za potwierdzeniem odbioru".

§ 86. W § 402 ustęp 3 zdanie drugie uzupełnia się po słowach „wewnątrz kraju" słowami „do wyrobu których użyto spirytus, nabyty po cenie, wymienionej w art. 21 ustęp 1 punkt c)".

§ 87. W § 405 ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. W razie stwierdzenia braku świadectw przewozowych, winny być przesyłki spirytusu, wyrobów spirytusowych i wódczanych niezwłocznie zatrzymane przez władze skarbowe lub policyjne. Przedsiębiorstwa przewozowe winny o braku świadectwa natychmiast powiadomić najbliższą władzę skarbową i wstrzymać tego rodzaju przesyłki aż do decyzji tej władzy".

§ 88. W § 408 ustęp 3 skreśla się zdanie drugie i dodaje się nowy ustęp o następującem brzmieniu:

„4. Odbiór przesyłki zasadniczo winien nastąpić nie później jak trzeciego dnia po jej nadejściu do

miejsca przeznaczenia. Jeżeli w tym terminie odbiór nie nastąpi, wówczas K. S. winna stwierdzić protokólarnie w obecności przedstawiciela przedsiębiorstwa odbierającego wagę brutto oraz moc spirytusu w przesyłce. Za ewentualne ubytki, powstałe od chwili stwierdzenia powyższych dat, odpowiada przedsiębiorstwo odbierające spirytus. Po stwierdzeniu tary przy faktycznem przyjęciu oblicza się ostatecznie ilość spirytusu i wpisuje się ją do ksiąg przedsiębiorstwa odbierającego".

§ 89. W § 409 ustęp 1 punkt d) otrzymuje następujące brzmienie:

„d) przy odbiorze spirytusu, pobranego po zniżonej cenie lub obciążonego opłatą skarbową — sporządzić protokół przyjęcia według wzoru Nr. 38 w czterech egzemplarzach, z których jeden należy doręczyć odbiorcy dla dołączenia go do dokumentów przedsiębiorstwa, drugi — w tym samym celu przesłać przedsiębiorstwu wysyłającemu, trzeci — przesłać inspektorowi K. S. lub urzędnikowi stałego nadzoru przedsiębiorstwa, czwarty — D. P. M. S. W wypadku stwierdzenia nadmiernych ubytków należy sporządzić dwa dalsze egzemplarze, z których jeden otrzymuje władza skarbowa II instancji miejsca wysłania, a drugi — miejsca odbioru".

Na końcu ustępu 2 tego paragrafu dodaje się nowe zdanie o następującem brzmieniu:

„Wszystkie naczynia, w których nadszedł transport spirytusu, należy natychmiast po uskutecznieniu urzędowego przyjęcia i opróżnieniu naczyń ze spirytusu zabezpieczyć urzędownie".

§ 90. W § 410 po słowach „właściwego dla miejsca odbioru przesyłki" wstawia się słowa „najpóźniej do trzeciego dnia po odbiorze listem poleconym".

§ 91. W § 422 słowa „spółdzielcza organizacja" zastępuje się słowami „organizacja eksportowa".

§ 92. W § 439 ustęp 1 słowa „z reguły skażony (zdenaturowany)" zastępuje się słowami „skażony (zdenaturowany) z wyjątkiem spirytusu, zwolnionego od skażania w myśl § 440 ustęp 1 i spirytusu, przeznaczonego do celów wymienionych w tym paragrafie w ustępach 2 i 3".

§ 93. W § 441 ustępy 4 i 5 otrzymują następujące brzmienie:

„4. Powrotnie otrzymywany spirytus, względnie odpadki od fabrykacji, zawierające spirytus, mogą być używane jedynie w tem samem przedsiębiorstwie do wyrobu artykułów, należących do tejże samej grupy cennikowej spirytusu.

5. Władza skarbowa, udzielająca zezwolenia na pobór spirytusu, może zezwolenie na ponowne użycie uczynić zawisłem od warunków przeprowadzenia skażenia tego spirytusu stosownie do przepisów § 439 w sposób odpowiadający celowi, dla którego spirytus ma być przeznaczony".

§ 94. W § 443 ustęp 3 po słowach „środki skażające" dodaje się słowa „zarówno wymienione w załączniku B, jak i dopuszczone do użycia przez Ministra Skarbu (§ 440 ustęp 1)".

W ustępie 5 tego paragrafu skreśla się słowa „i sposób ich badania".

§ 95. W § 445 ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Laboratorja chemiczne D. P. M. S. badają jedną z nadesłanych próbek, drugą zaś przechowują u siebie przez okres półroczny. Po tym okresie przedsiębiorca może otrzymać zpowrotem pozostające na przechowaniu próbki w ciągu następnych trzech miesięcy. Po tym terminie próbki ulegają zniszczeniu".

§ 96. § 450 uzupełnia się nowym ustępem o następującem brzmieniu:

„9. Przy skażeniu ilości mniejszych niż 1 hl próba pobierana wynosi 1/100 część skażonego płynu, nie mniej jednak niż pół litra".

Nadto zmienia się wzór Nr. 42 do § 450 przez wpisanie w rubryce 20-ej zamiast słowa „względnie" słowa „lub".

§ 97. W § 451 ustęp 2 uzupełnia się nowem zdaniem o następującem brzmieniu:

„Na podstawie zezwoleń, wydanych przez właściwe władze skarbowe na pobór spirytusu, skażonego środkiem szczególnym do celów przemysłowych, może być pobierany także spirytus bezwodny po cenie, obowiązującej każdocześnie za ten gatunek spirytusu".

§ 98. W § 462 ustęp 3 uzupełnia się następująco:

„Rozlewnie takie winny stanowić zupełnie samoistne zakłady i nie mogą mieć połączenia z innemi przedsiębiorstwami, magazynującemi, rozlewającemi lub przerabiającemi spirytus względnie wyroby spirytusowe, i przed uruchomieniem winny być zgłoszone właściwemu U. S. A. M., celem urzędowego sprawdzenia (weryfikacji). Do zgłoszenia należy dołączyć wykaz przyrządów i naczyń oraz podać ich wymiary i przeznaczenie. W zakładach takich wolno rozlewać wyroby perfumeryjno - kosmetyczne, wprowadzone w stanie zupełnie wykończonym z odnośnych wytwórni, bez zmieniania w jakikolwiek sposób składu i mocy tych wyrobów. Rozlewnie muszą posiadać niezbędne przyrządy kontrolno-miernicze dla badania ilości i mocy rozlewanych wyrobów, oraz prowadzić książkę kontrolną, uwidaczniając w niej obroty wyrobami, sprowadzonemi z wytwórni, nalanemi do swoich naczyń i wypuszczonemi z rozlewni, tudzież książkę odbiorców. Uprawnienia na prowadzenie rozlewni mogą być wydawane według uznania władz skarbowych II-ej instancji tylko osobom zasługującym na zaufanie. Apteki i składy apteczne (drogerje) mogą wyroby perfumeryjno-kosmetyczne, nabyte w wytwórniach lub rozlewniach, sprzedawać bądź w naczy-

niach zamkniętych (flaszkach, demionach), bądź po otwarciu tych naczyń, na wagę do naczyń odbiorców".

§ 99. W § 463 ustępy 1 i 2 otrzymują następujące brzmienie:

„1. Wszystkie przedsiębiorstwa, przerabiające spirytus, winny prowadzić księgę kontroli według jednego z załączonych wzorów Nr. 41, 42 lub 43 zależnie od tego, czy zużywają spirytus skażony środkiem ogólnym, szczególnym lub w stanie czystym, oraz książkę odbiorców gotowych wyrobów. Fabryki octu prowadzą jedynie książkę obrachunkową według wzoru Nr. 47 (§ 477). Fabryki lakierów i politury prowadzą księgę odbiorców według załączonego wzoru Nr. 44a.

2. Książki służą na okres roku kalendarzowego. Przychód spirytusu ma być wpisywany natychmiast, natomiast przychód i rozchód gotowych wyrobów z końcem każdego dnia na podstawie pomocniczego podręcznego zapisku".

§ 100. W § 466 ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Pomieszczenia fabryki octu nie mogą mieć bezpośredniej łączności z innemi przedsiębiorstwami jak również z mieszkaniami. W lokalu, w którym mieści się wytwórnia octu, jednakże w oddzielnych ubikacjach, może się odbywać produkcja artykułów, w których skład wchodzi ocet, jako składnik niezbędny, jak musztarda, marynaty i t. p. oraz produkcja naczyń i t. p. pokrewnych artykułów, służących do wyrobu, przechowywania i sprzedaży octu lub produktów, ocet zawierających."

§ 101. W § 468 między słowami „do przechowywania" i „dziennej" wstawia się słowo „co najmniej."

§ 102. W § 470 ustęp 1 po słowach „jako to:" dodaje się słowa „zwyczajne (nieprecyzyjne)" oraz po słowach „0,1 l" słowa „lub 1/8 l".

§ 103. Na końcu § 471 dodaje się nowe zdanie o następującem brzmieniu:

„Urządzenie wytwórni octu, uruchomionych po uskutecznieniu weryfikacji, przeprowadzonej w myśl postanowień niniejszego paragrafu i pracujących bez dłuższej przerwy, sprawdzać należy ponownie w razie przeprowadzania przez przedsiębiorstwo octowni poważniejszych zmian tych urządzeń."

§ 104. § 472 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. D. P. M. S. wyznacza roczne przydziały spirytusu do przerobu na ocet dla każdej poszczególnej octowni, stosownie do zgłoszonego zapotrzebowania, odpowiednio uzasadnionego.

2. Wytwórca octu składa w tym celu do U. S. A. M. za pośrednictwem inspektora K. S. odpowiednie podanie przed 15-ym listopada każdego roku.

3. W podaniu tem należy wymienić:

a) przewidywane zapotrzebowanie spirytusu na rok następny,

b) ilość czynnych stojaków (aparaty fermentacyjne) i przeciętną ich pojemność w litrach.

4. Na podstawie zawiadomienia D. P. M. S. władze skarbowe II instancji wydają przed rozpoczęciem nowego roku kalendarzowego poszczególnym octowniom odpowiednie zawiadomienie o wysokości przydziału spirytusu z oznaczeniem warunków poboru i skażania.

5. Octownie, dla których przyznany roczny kontyngent przerobu okaże się niewystarczający, mogą przed upływem roku ubiegać się o powiększenie tego kontyngentu, z zachowaniem wyżej podanych formalności."

§ 105. W § 473 ustęp 1 zamiast „1 hl" wstawia się „2 hl".

§ 106. W § 474 ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Spirytus przywieziony do octowni winien być bezwłocznie zgłoszony inspektorowi K. S i przyjęty, oraz skażony w obecności właściwych urzędników skarbowych najpóźniej w ciągu 24 godzin od daty dostarczenia spirytusu do octowni. Zwłoka w przyjęciu spirytusu i skażeniu go może nastąpić tylko z ważnych powodów, w szczególności, jeżeli pilniejsze sprawy służbowe nie pozwolą na wcześniejsze wykonanie tej czynności. Powód spóźnionego przyjęcia i skażenia spirytusu winien być przez organa K. S. zaznaczony w książce obrachunkowej."

§ 107. Na końcu § 475 dodaje się nowy ustęp o następującem brzmieniu:

„3. Ocet, wyrabiany i sprzedawany przez octownie, powinien zawierać co najmniej 3% wagowo kwasu octowego i nie więcej niż 1% alkoholu".

§ 108. W § 479 ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Do wyrobu estrów etylowych wydaje się spirytus po zniżonej cenie, skażony środkami, wymienionemi w ust. 4 załącznika B do § 443. Estry etylowe w rozumieniu niniejszych przepisów zawierają w gotowym stanie najwyżej 10% objętościowych alkoholu niezwiązanego. Ilość niezwiązanego alkoholu w mrówczanie etylowym może być większa, lecz wtedy produkt musi posiadać równoważną ilość kwasu mrówkowego, powstałego wskutek rozkładu estru, oraz nie mniej niż 50% wagowo estru."

W ustępie 2 tego paragrafu skreśla się słowa „do celów wyżej wymienionych" i zastępuje się je słowem „etylowe".

§ 109. § 481 skreśla się.

§ 110. Nad § 482 umieszcza się nagłówek „Alkohol metylowy".

Postanowienia przejściowe i końcowe.

§ 111. Na zgłoszone w terminie do dnia 31 grudnia 1930 r. wnioski przedsiębiorców tych go-

rzelni rolniczych, w których ubytki spirytusu w kampanjach 1928/29 i 1929/30 przekroczyły dopuszczalne normy, U. S. A. M. sporządzą nowe orzeczenia wymiarowe z uwzględnieniem norm zanikowych, ustanowionych w niniejszem rozporządzeniu.

§ 112. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu z następującemi wyjątkami:

a) normy zaniku magazynowego, ustanowione niniejszem rozporządzeniem w § 8 dla gorzelni rolniczych — od 1-go września 1930 r., ustanowione zaś w § 10 dla rektyfikacyj — od 1-go stycznia 1931 r.;

b) przepisy §§ 31 i 32 o obliczaniu monopolowej ceny nabycia spirytusu, przepis § 18 o opłatach patentowych, oraz przepisy § 111 — w dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia;

c) postanowienie § 57 — po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Połczyński*

Załączniki do rozp. Ministra Skarbu z 12 listopada 1930 r. (poz. 621).

Załącznik B.

Normy stosowania środków skażających do skażania spirytusu nieprzeznaczonego do picia, obliczone na 1 hl 100° spirytusu.

1. Do przygotowania denaturatu, t. j. spirytusu skażonego ogólnym środkiem skażającym:

2,0 l spirytusu drzewnego,
0,5 l zasad pirydynowych,
1,0 l olejów ketonowych,
0,3 l nafty,
0,2 l barwnika o składzie: 0,4 g fioletu krystalicznego w 1 l spirytusu drzewnego oraz
0,3 l środka skażającego A.

2. Do mieszanek napędowych:

1,0 l środka skażającego B.

3. Do samolotowych mieszanek napędowych:

5,0 l benzyny naftowej.

4. Do wszelkich celów przemysłowych, o ile otrzymany produkt handlowy nie zawiera wolnego alkoholu:

2,5 l spirytusu drzewnego lub
1.0 l terpentyny lub
0,025 l oleju zwierzęcego lub
3,0 l benzolu lub
1,0 l zasad pirydynowych lub
1,0 l olejów ketonowych lub
5,0 l benzyny naftowej lub
1,0 l siarczku węgla.

Oprócz środków wyżej wyszczególnionych zostają dodatkowo dopuszczone:

a) do produkcji eteru etylowego, celuloidu, celitu, dermatoidu, jedwabiu sztucznego, syntetycznej kamfory, bandaży opatrunkowych, nici lekarskich i do preparatów witaminowych:

1,0 kg kamfory lub
10,0 l eteru etylowego,

b) do produkcji preparatów chemicznych wysokiej czystości, środków syntetycznych, preparatów organo-terapeutycznych i witaminowych, alkaloidów, olejów jadalnych, do bielenia przędzy jedwabnej, do produkcji żarówek elektrycznych i przyrządów fizycznych:

5,0 l czystego alkoholu metylowego,

c) do produkcji barwników, produktów pomocniczych i półproduktów do wyrobu barwników, oraz do przygotowania past drukarskich:

1,5 l czterochlorku węgla,

d) do apretury wyrobów gumowych:

6,0 kg szelaku,

e) do produkcji papierów, błon i klisz fotograficznych:

10,0 l eteru etylowego lub
1,0 l fenolu (kwasu karbolowego),

f) do wyrobu chloroformu, jodoformu, chlorku i bromku etylowego, do tłuszczów leczniczych, zawierających jod i brom:

0,3 kg chloroformu lub
0,3 kg jodoformu lub
0,5 kg chlorku etylowego lub
0,3 kg bromku etylowego,

g) do wyrobu octu stołowego:

ocet w stosunku takim, aby zawartość w mieszaninie kwasu octowego wynosiła najmniej 10% zawartości alkoholu oraz, aby zawartość alkoholu nie przekraczała 20%.

5. Do wytwarzania produktów przemysłowych, zawierających alkohol, jak np.: lakiery, farby, środki do czyszczenia, oleje przędzalnicze, środki emulgujące i t. p. za wyjątkiem środków leczniczych, produktów spożywczych oraz za wyjątkiem produktów wymienionych w punktach 6, 7, 8, 9 i 10 niniejszego załącznika:

2,5 l spirytusu drzewnego lub
2,0 l terpentyny lub
0,035 l oleju zwierzęcego lub
5,0 l benzolu lub

1,5 l zasad pirydynowych lub
2,0 l olejów ketonowych lub
5,0 l benzyny naftowej lub
10,0 l acetonu lub
3,0 l benzolu i 2,0 l acetonu lub
4,0 l alkoholu amylowego i 1,0 l nafty (względnie benzyny naftowej).

6. Do wyrobu politury:
2,0 l olejów ketonowych i 0,5 l spirytusu drzewnego.

7. Do przygotowania środków dezynfekcyjnych, służących do dezynfekcji mieszkań, ubikacyj i t. p.
2,0 l fenolu lub
2,0 l surowego krezolu.

8. Do celów dezynfekcyjnych w zakładach leczniczych (lecz nie do celów leczniczych) oraz do sporządzania płynów do preparatów botanicznych, zoologicznych i medycznych:
1,0 l ftalanu dwuetylowego lub
1,0 l formaliny lub
1,0 l fenolu lub
0,5 kg tymolu lub
2,5 l acetonu.

9. Do fabrykacji mydeł kosmetycznych:
1,0 kg oleju rycynowego i
0,4 kg ługu sodowego lub potasowego.

10. Do wyrobów perfumeryjnych i kosmetycznych:
1,0 l ftalanu dwuetylowego i 0,5 l acetonu lub
5,0 kg tynktury benzoesowej (1 cz. wag. żywicy benzoesowej na 5 cz. wag. spirytusu) i 0,5 l acetonu lub
0,5 l roztworu 1 cz. wag. piżma sztucznego w 6 cz. wag. benzoesanu benzylowego i 0,5 l acetonu lub
0,5 kg naturalnego olejku bergamotowego i 0,5 l acetonu lub
3,0 kg tynktury benzoesowej i 1,0 kg mentolu lub
0,5 kg tymolu lub
0,3 kg tymolu i 1 kg mentolu.

Załącznik C.

Normy ilościowe próbek środków skażających, przesyłanych do badania chemicznego.

Środki skażające należy przesyłać do zbadania w zupełnie czystych, szczelnie zamkniętych lub zakorkowanych naczyniach, lub też w czystych opakowaniach.

Ilości środków skażających, przesyłane do pracowni chemicznej powinny być następujące:

A. Środki ogólnego skażania.

Zasady pirydynowe	500 cm^3
Spirytus drzewny	500 cm^3
Oleje ketonowe	600 cm^3
Nafta	150 cm^3
Fiolet krystaliczny	5 g

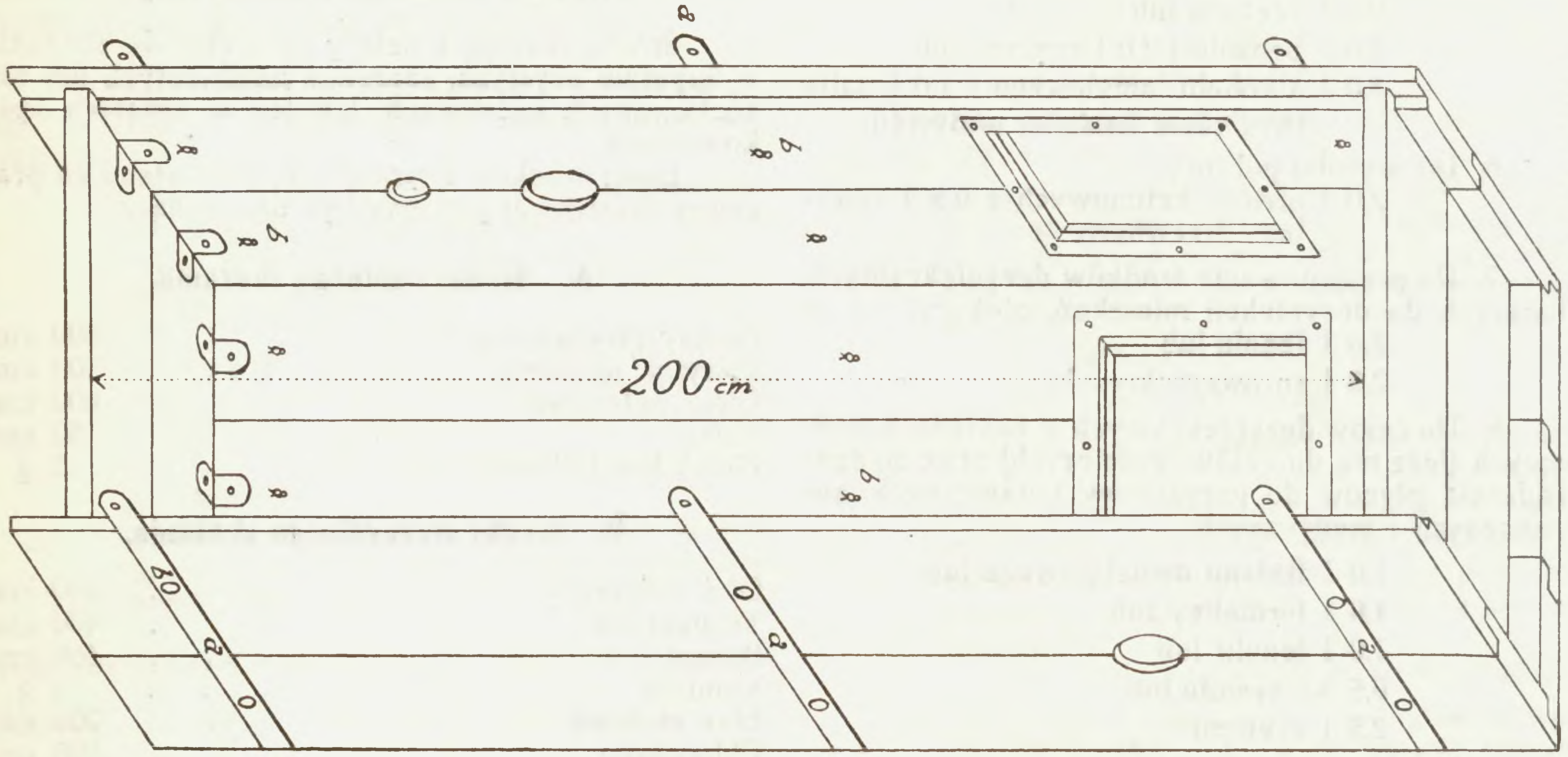
B. Środki szczególnego skażania.

Olej zwierzęcy	300 cm^3
Terpentyna	400 cm^3
Benzol	400 cm^3
Kamfora	5 g
Eter etylowy	200 cm^3
Chloroform	100 cm^3
Jodoform	5 g
Tymol	2 g
Formalina	200 cm^3
Ftalan dwuetylowy	100 cm^3
Benzyna	400 cm^3
Ług sodowy lub potasowy	50 cm^3
Olej rycynowy	100 cm^3
Szelak	15 g
Chlorek etylowy	50 cm^3
Bromek etylowy	100 cm^3
Czterochlorek węgla	250 cm^3
Kwas karbolowy ciekły	100 cm^3
Aceton	250 cm^3
Tynktura benzoesowa	50 cm^3
Surowy krezol	150 cm^3
Alkohol metylowy czysty	250 cm^3
Siarczek węgla	150 cm^3
Oleje fuzlowe	400 cm^3
Mentol	2 g
Piżmo sztuczne	2 g
Benzoesan benzylowy	100 cm^3
Olejek bergamotowy naturalny	20 cm^3

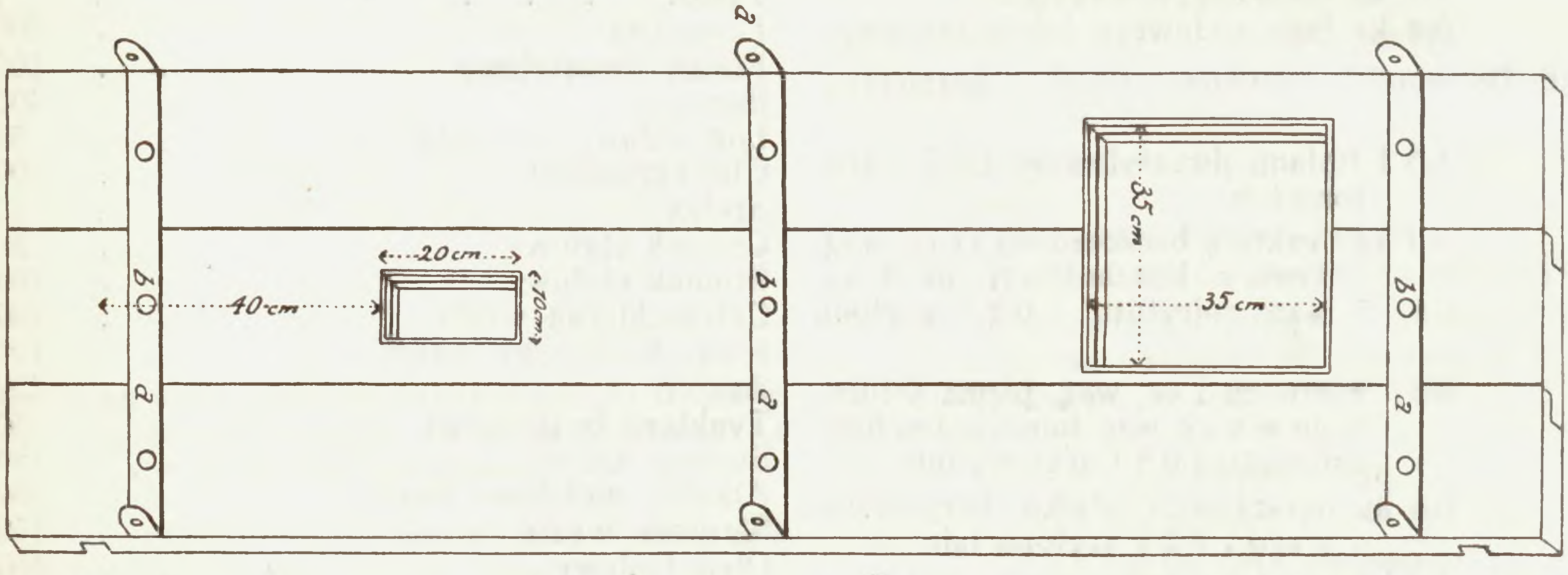
Szafkę (§ 182) sporządza się z suchych desek o grubości 25—30 mm sklejonych szczelnie w felc. Górną i dolną ścianę wpuszcza się oo ścian bocznych, nadto winny one posiadać zprzodu występy, któremi wchodzą we wgłębienia przedniej, ruchomej ściany. Ściana przednia przy zamykaniu szafki winna także szczelnie wchodzić w felc, wycięty zprzodu w ścianach bocznych. Okna, okucia i pomalowanie szafki patrz § 182.

Załącznik Nr. 19 do § 182.

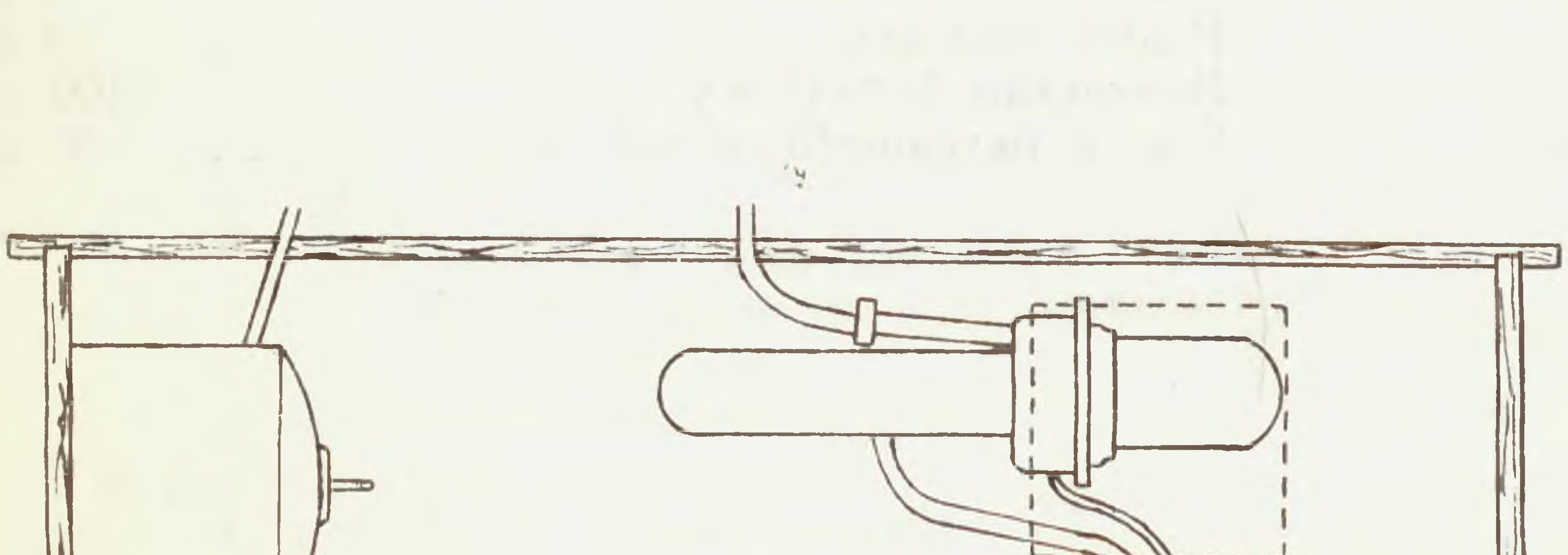
Rysunek drewnianej szafki do filtra.

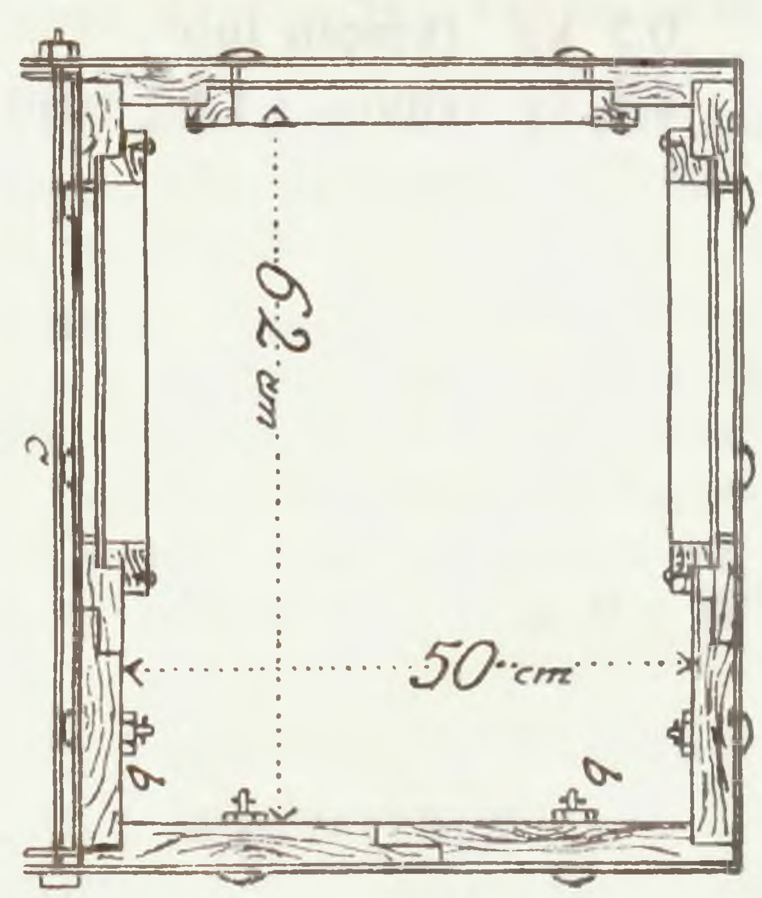
Szafka bez ściany przedniej

Ściana przednia

Filtr i zbiornik przelewowy w szafce

Przekrój przez okno

Wzór Nr. 36
Załącznik do § 395.

Odcinek świadectwa przewozowego Nr.______
na wysłane gotowe wyroby wódczane
z ______
do ______
dla ______

Gatunek wyrobów	Ogółem	
	litrów objętościowych	zawartość alkoholu w ltr. 100°
1	2	3
Razem . .		

Zawartość alkoholu w ltr. 100°
słownie ______

dnia ______ 19__ r.

Podpisy:

Z wtórnikiem świadectwa sprawdził:

______ 19__ r.

Wtórnik świadectwa przewozowego Nr.______
na przewóz gotowych wyrobów wódczanych
z ______
do ______
dla ______

Gatunek wyrobów	Ogółem	
	litrów objętościowych	zawartość alkoholu w ltr. 100°
1	2	3
Razem . .		

Zawartość alkoholu w ltr. 100°
słownie ______

dnia ______ 19__ r.

Podpisy:

Ze świadectwem przewozowem sprawdził:

______ 19__ r.

Świadectwo przewozowe Nr.______
na przewóz gotowych wyrobów wódczanych
z ______
do ______
dla ______

Gatunek wyrobów	Ogółem	
	litrów objętościowych	zawartość alkoholu w ltr. 100°
1	2	3
Razem . .		

Zawartość alkoholu w ltr. 100°
słownie ______

dnia ______ 19__ r.

Podpisy:

Z wtórnikiem świadectwa sprawdził:

______ 19__ r.

Wzór Nr. 44 a

Załącznik do § 463.

Strona 1.

Izba Skarbowa w ....

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w ....

Inspektor Kontroli Skarbowej w ....

....

K S I Ę G A

(pomocnicza) odbiorców gotowych wyrobów w fabryce lakierów i politur, należącej do .... znajdującej się w .... na rok 19...

Poszczególne ilości gotowych wyrobów w ciągu dnia winny być zapisane w rubryce 4 i podsumowane, a ogólna cyfra winna być zapisana w rubryce 5 niniejszej księgi oraz w księdze kontrolnej wzór Nr. 42.

Strona 2.

Data	Odbiorcy		Ilość kg		Nr. rachunku względnie faktury	Uwagi
	Imię i nazwisko	Adres	poszczególnych sprzedaży	ogólna sprzedaż w ciągu dnia		
1	2	3	4	5	6	7

(Dz. U. R. P. z dnia 27 listopada 1930 r. Nr. 79, poz. 621).

548.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 5 listopada 1930 r.

L. D. VI. 3367/2/30

w sprawie przekroczenia przez poszczególne gorzelnie wyznaczonego prawa odpędu.

Do wszystkich Izb Skarbowych, — Wydział IV i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, Wydział Skarbowy w Katowicach.

Wedle wykazów nadesłanych Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego przez Izby pewna, dość znaczna ilość gorzelni przekroczyła w kampanji 1929/30 wyznaczone im prawo odpędu spirytusu.

Celem ujednostajnienia postępowania Władz Skarbowych w podobnych wypadkach, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że wypędzenie przez gorzelnię spirytusu w ilości przewyższającej wyznaczone tej gorzelni prawo odpędu na odnośną kampanję, stanowi przekroczenie postanowienia § 105 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 7 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 556), podpadające pod przepis art. 97 ustawy karnej skarbowej.

O powyższem należy zawiadomić podwładne Urzędy Skarbowe akcyz i monopolów.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Juljan Kulski.*

549.

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 15/Dyr. Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego

z dnia 24 listopada 1930 r.

dotyczący okólnika Nr. 10/Dyr. w sprawie kontroli szkła w Hutach, które otrzymały lub mają otrzymać zaliczki od D. P. M. S.

Do wszystkich Wydziałów D. P. M. S., Państwowych Wytwórni Wódek, Państwowych Hurtowni i Izb Skarbowych oraz Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów.

Ustęp 1 Instrukcji do Okólnika zewnętrznego D. P. M. S. Nr. 10/Dyr. z dnia 1 sierpnia 1930 roku, dotyczący składu Komisji, uzupełnia się w sposób następujący: „W wypadkach, w których Wydział Gospodarczy D. P. M. S. uzna to za dostateczne, przewodniczącym Komisji, zamiast pracownika Wydziału Gospodarczego D. P. M. S., może być pracownik Państwowej Wytwórni Wódek ; w tym wypadku jako członkowie Komisji występują: drugi pracownik tejże Wytwórni wzgl. podległej jej Hurtowni oraz urzędnik akcyzowy.

Dyrektor:
(—) *A. Krahelski.*

(Instrukcję do okólnika zewnętrznego D. P. M. S. Nr. 10/Dyr. z dnia 1 sierpnia 1930 r. wydrukowano w Dzienniku Urzędowym Min. Skarbu Nr. 23, poz. 436 z r. 1930).

Monopol Tytoniowy.

550.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 października 1930 r.

w sprawie dodatkowego cennika detalicznej sprzedaży importowanych wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 17 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustanawia się następujący cennik dodatkowy detalicznej sprzedaży importowanych wyrobów tytoniowych:

L. P.	Firma	Rodzaj i nazwa wyrobu	Cena w złotych za:			
			25 szt.	5 szt.		1 szt.
		I. Cygara				
1.	Direction Générale du Service d'Exploatation Industrielle des Tabacs, Paris . .	Campéones	42,50	8,50		1,70
2.	"	Diplomates	35,—	7,—		1,40
		II. Papierosy				
			50 szt.	20 szt.	10 szt.	1 szt.
1.	"	Fashion	7,50	—	1,50	0,15
2.	"	Gitanes Maryland . . .	5,—	2	—	0,10

§ 2. Sprzedaż wymienionych w § 1 wyrobów tytoniowych odbywać się będzie w miarę posiadanych zapasów.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 21 listopada 1930 r. Nr. 78, poz. 610).

551.

OKÓLNIK DYREKCJI POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

z dnia 7 listopada 1930 r.

L: 4041/IV/1/30.

w sprawie minimalnego zapasu wyrobów tytoniowych w koncesjonowanych przedsiębiorstwach sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz wszystkich Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

W celu należytego nasycenia rynku w wyroby tytoniowe, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego — opierając się na postanowieniach § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 396) — wprowadza niniejszem następujące przepisy w sprawie minimalnego zapasu wyrobów tytoniowych w koncesjonowanych przedsiębiorstwach sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Koncesjonowane przedsiębiorstwa sprzedaży wyrobów tytoniowych winny być stale zaopatrzone w wyroby tytoniowe, dopuszczone w danym okręgu do ogólnej sprzedaży i mające zbyt w rejonie, w ilości wystarczającej do zupełnego zaspokojenia potrzeb odbiorców.

Dla bliższego określenia powyższego obowiązku oraz jednolitego unormowania sprawy zapasów w przedsiębiorstwach sprzedaży nakłada się na wszystkich koncesjonarjuszy tych przedsiębiorstw (hurtowych i detalicznych) przymus posiadania stale na składzie wyrobów tytoniowych pokupnych w danym rejonie sprzedaży w ilościach nie mniejszych, niż wynosi przeciętny:

a) 2-dniowy zbyt wyrobów tytoniowych w przedsiębiorstwach, znajdujących się w tej samej miejscowości, co zakład, zaopatrujący je w wyroby tytoniowe (Państwowy Mag. Wyr. Tyt., hurtownia, rozdzielnia),

b) 3-dniowy zbyt wyrobów tytoniowych w przedsiebiorstwach, oddalonych od miejscowości, w której jest zakład, zaopatrujący je w wyroby tytoniowe, nie więcej, aniżeli o 30 klm.,

c) 4-dniowy zbyt wyrobów tytoniowych w przedsiębiorstwach, oddalonych ponad 30 klm. — do 60 klm. od miejscowości, w której jest zakład, zaopatrujący w wyroby tytoniowe,

d) 5-dniowy zbyt wyrobów tytoniowych w przedsiębiorstwach, oddalonych ponad 60 klm. od miejscowości, gdzie istnieje zakład, zaopatrujący je w wyroby tytoniowe.

Normy minimalnego zapasu, wymienione w punkcie b i c, podwyższa się na okres zimowy (od grudnia do końca marca), **o 1 (jeden)** dzień.

W okolicach Państwa, w których w pewnych okresach roku następują perjodyczne przerwy w komunikacji (powodzie, roztopy, zaspy śnieżne i t. p.), uniemożliwiające należytą aprowizację przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych, Urzędy Skarbowe Akcyz i Monopolów Państwowych podwyższać będą na takie okresy czasu ustalone wyżej minimalne zapasy dla przedsiębiorstw sprzedaży do wysokości, zabezpieczającej normalną aprowizację, nieprzekraczającej jednakowoż 10-dniowego przeciętnego zbytu towaru odnośnych przedsiębiorstw. Podwyższenie minimalnego zapasu w opisanych wyżej wypadkach do normy, przekraczającej przeciętny 10-dniowy zbyt towaru Urzędy Skarbowe Akcyz i Monopolów Państwowych będą mogły uskuteczniać po uzyskaniu zgody Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Przeciętny zbyt dzienny towaru oblicza się zasadniczo w wartości pieniężnej przez podzielenie wartości rocznego poboru danego przedsiębiorstwa przez 300.

Dla przedsiębiorstw, które wykazują specjalnie wyższy zbyt towarów w pewnych okresach roku, jak n. p. w czasie sezonu w letniskach, zdrojowiskach, lub w czasie perjodycznych wystaw i t. p. ustala się na te okresy czasu minimalny zapas nie na podstawie rocznego obrotu przedsiębiorstwa, lecz na podstawie obrotu, uzyskanego w poprzednim roku w tym samym sezonowym okresie czasu.

W ramach ustalonego kwotowo minimalnego zapasu koncesjonarjusze przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych obowiązani są utrzymywać na składzie wszystkie pokupne gatunki wyrobów tytoniowych w ilościach, odpowiadających ich zapotrzebowaniu.

Mając na względzie, że otrzymywanie właściwego doboru gatunków towaru w ramach ustalonego kwotowo minimalnego zapasu powinno leżeć w interesie koncesjonarjuszy, władze skarbowe pozostawiać będą dobór gatunków uznaniu koncesjonarjuszy. W wypadkach atoli, w których koncesjonarjusze, nie rozumiejąc własnego interesu, wykorzystywać będą przyznaną im swobodę w utrzymywaniu na składzie poszczególnych gatunków wyrobów tytoniowych w ramach minimalnego zapasu na niekorzyść odbiorców i tem samem Polskiego Monopolu Tytoniowego, co stwierdzone zostanie przez organa nadzorcze bezpośrednio lub pośrednio, w związku z uzasadnionemi zażaleniami odbiorców, Urzędy Skarbowe Akcyz i Monopolów Państwowych w wypadkach takich ustalać będą dla odnośnych przedsiębiorstw minimalne zapasy na określonych wyżej zasadach nie kwotowo

lecz **w towarze według poszczególnych pokupnych w danym rejonie gatunków wyrobów tytoniowych.** Za pokupny gatunek wyrobów tytoniowych uważa się natenczas gatunek, który w najmniejszej chociażby ilości przedsiębiorstwo sprzedało w roku ubiegłym. Wysokość przeciętnego dziennego zbytu poszczególnych gatunków określa się przez podzielenie rocznego zbytu danego gatunku przez 300 i przez zaokrąglenie ilorazu do jednostek opakowania (np. 87 papierosów Egipskich do 100 szt. lub 87 sztuk „Ergo" do 90 sztuk).

Sprzedawcy obowiązani są wyroby tytoniowe, świeżo wprowadzone do sprzedaży, utrzymywać na składzie w ilości odpowiedniej do konsumcji podobnego gatunku wyrobów tytoniowych i starać się o ich rozpowszechnienie.

W razie stwierdzenia braków w minimalnym zapasie władze skarbowe karać będą odnośnych koncesjonarjuszy na zasadzie postanowień § 3 okólnika z dnia 21/XII 1926 r. L. 35615/IV/26 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 2 z r. 1927 poz. 18) grzywnami kowencjonalnemi w wymiarze odpowiednim do rozmiaru braków w zapasie. Kar nie należy stosować, o ile koncesjonarjusz udowodni, że brak w zapasie nastąpił z powodu nieprzewidzianego zwiększenia się zbytu oraz, że niezwłocznie po uszczupleniu zapasu zamówił towar dla jego uzupełnienia.

Niniejsze przepisy znoszą postanowienia okólników Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego z dnia 26 listopada 1929 r. L. 146/IV/2/29 i z dnia 17 maja 1930 r. L. 2438/IV/1/30.

O treści niniejszego okólnika zawiadomią Urzędy Skarbowe Akcyz i Monopolów Państwowych wszystkie koncesjonowane przedsiębiorstwa sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Za Dyrektora Pol. Mon. Tyt.
Naczelnik Wydziału:
(—) **K. Abłamowicz.**

Przepisy ubezpieczeniowe.

552.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 października 1930 r.

w przedmiocie ustalenia stopy opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń za 1929 rok.

Na podstawie art. 98 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 stycznia 1928 r. o kontroli ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 64) zarządzam co następuje:

§ 1. Stopę opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń za rok 1929 ustala się w wysokości 0,9‰ (dziewięć dziesiątych pro mile) sumy składek brutto zebranych przez zakłady ubezpieczeń w ciągu roku 1929.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 21 listopada 1930 r. Nr. 78, poz. 611).

Przepisy o służbie w Straży Granicznej.

553.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 16 października 1930 r.

w sprawie umundurowania szeregowych jednostek pływających Straży Granicznej.

Na podstawie art. 35 ustęp 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 349) zarządza się co następuje:

§ 1. Ubiór szeregowego jednostki pływającej Straży Granicznej winien odpowiadać niżej podanym przepisom i wzorom.

§ 2. a) Bluza z sukna koloru khaki lub w lecie biała płócienna kroju marynarskiego podwijana z przyszytym sukiennym, względnie płóciennym kołnierzem. Z przodu umieszczone są dwie kieszenie. Rękawy zwężające się ku dołowi, rozcięte na 8 cm od dolnego brzegu i spięte dwoma małemi guzikami mundurowemi.

Na bluzę przypina się ciemno-zielony płócienny kołnierz, którego brzeg obszyty jest potrójną jasno-zieloną taśmą. Szerokość taśmy ½ cm, odstępy między taśmami ½ cm, odległość zewnętrznej taśmy od brzegu 1 cm. Kołnierz jest spięty ciemno-zielonym krawatem (wzór Nr. 1).

b) Spodnie długie z sukna bluzy, lub też w lecie białe płócienne, równej szerokości u góry i u dołu (bez kloszy) (wzór Nr. 3).

c) Kurtka z sukna koloru khaki kroju marynarkowego, dwa rzędy guzików w każdym rzędzie po cztery, zapinana na trzy guziki bez naramienników (wzór Nr. 18).

d) Kurtka zimowa z sukna grubszego koloru khaki krojem zbliżona do kurtki opisanej pod c) tylko nieco obszerniejsza. Dwa rzędy guzików w każdym po pięć. Długość kurtki do połowy uda (wzór Nr. 2).

e) Czapka z sukna koloru khaki, lub w lecie biała płócienna, okrągła kroju morskiego bez daszka, dla przodowników i starszych przodowników z daszkiem. Otok opasany ciemno-zieloną wstążką z drukowanym srebrnym napisem „Straż Graniczna". (Wysokość liter 2 cm, szerokość 1 cm, szerokość wstążki 3 cm). Wstążka związana z lewej strony w kształcie kokardki. Orzełek biały metalowy, umieszczony na przodzie czapki w środku nad wstążką (wzór Nr. 4 i 13).

f) Płaszcze dla przodowników i starszych przodowników z sukna grubszego koloru khaki. Krój według przepisów rozporządzenia z dnia 4 lutego 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 228).

g) Koszulka wełniana letnia biała w zielone poprzeczne paski z wycięciem naokoło szyi i krót-

kiemi rękawami (szerokość pasków zielonych i białych 1 i ½ centymetra) (wzór Nr. 6).

Koszulka wełniana zimowa barwy ciemnopopielatej bez wycięcia naokoło szyi i z długiemi rękawami (wzór Nr. 7).

h) Trzewiki czernione lub nie.

Odróżnianie służb.

§ 3. Oznaki specjalności na lewym rękawie kurtki wycięte z karmazynowego sukna zależnie od wzoru (wzory Nr. Nr. 8 — 12):

1) pokładowi — kotwice,

2) sternicy — kotwica z kołem sterowem,

3) obsługa działka — 2 skrzyżowane lufy armatnie,

4) maszyniści — śruba okrętowa,

5) obsługa karabinu maszynowego — emblemat karabinu maszynowego.

Oznaki stopni służbowych (wzory Nr. Nr. 14—17).

§ 4. 1) Strażnik graniczny nie ma żadnych oznak.

2) Starszy strażnik graniczny na zewnętrznej stronie obu rękawów kurtki w odległości 5 centymetrów od dolnego brzegu rękawów oraz na zewnętrznej stronie obu rękawów kurtki zimowej w odległości 8 centymetrów od dolnego brzegu rękawów naszyte patki koloru ciemno-zielonego wycięte na końcu w ząb, szerokości 4 cm, długości 14 cm poczynając od szwa łokciowego. Na patkach tych naszyta jedna taśma srebrna oksydowana szerokości 5 mm w kształcie kąta ostrego 70° skierowanego wierzchołkiem do wycięcia patki w odległości 2 cm od brzegu.

Na lewym rękawie bluzy poniżej oznaki specjalności skośnie naszyte patką tej samej szerokości i koloru, jak na rękawach kurtki, długości 11 cm bez ząbka — taśma tegoż samego kształtu.

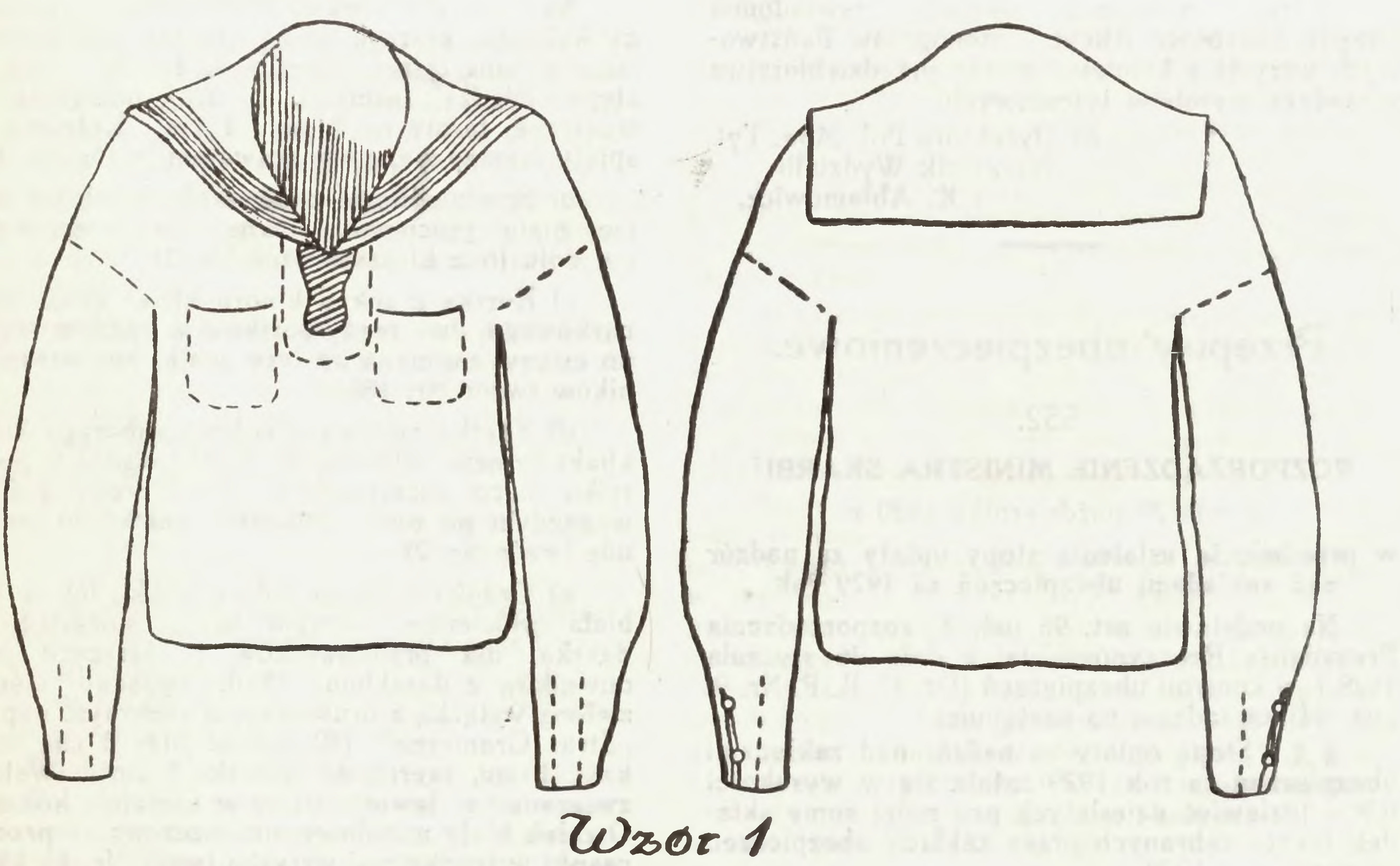
3) Przodownik — po dwie taśmy na patkach u rękawów tych samych rozmiarów, jak i u starszego strażnika z takiejże taśmy w odległości 5 mm jedna od drugiej.

4) Starszy przodownik — taśma srebrna oksydowana szerokości 1 cm w kształcie kąta ostrego przez całą długość patki skierowanego wierzchołkiem do wycięcia patki na końcu w ząb.

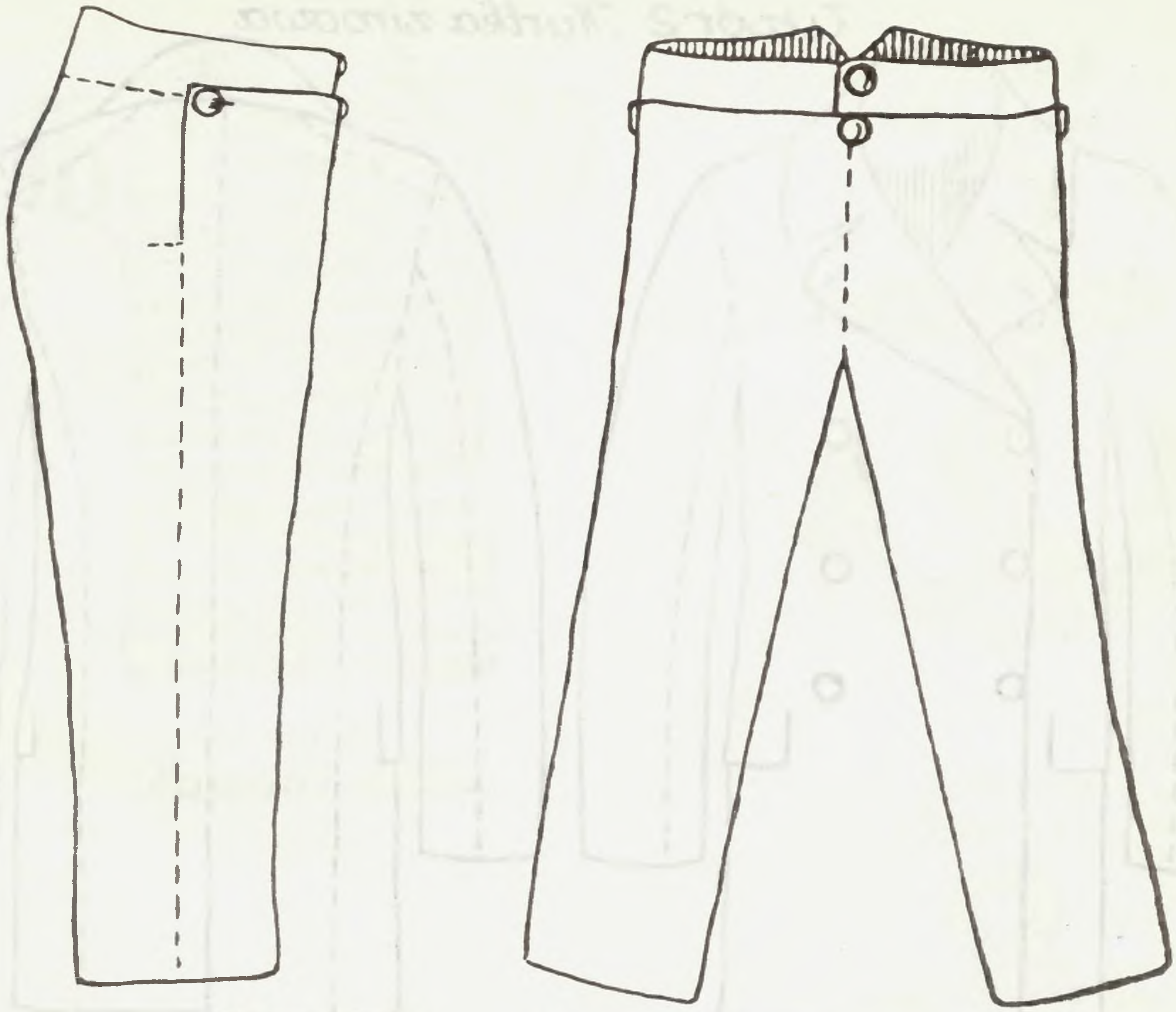
Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

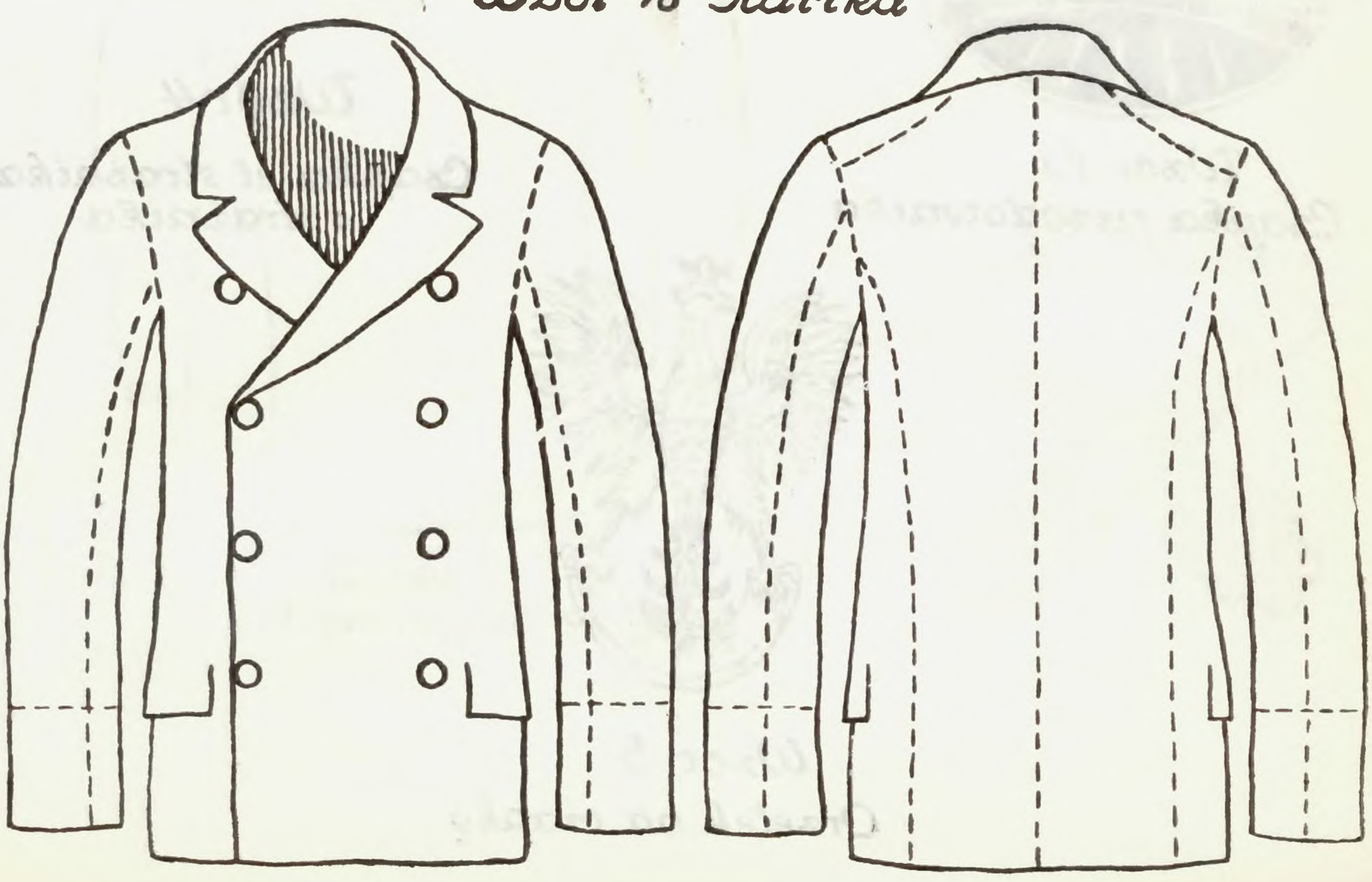

Wzór 1
Bluza

Wzór 3 Spodnie

Wzór 18 Kurtka

Wzór 2 Kurtka zimowa

Wzór 13
Czapka przodownika

Wzór 4
Czapka st. strażnika
i strażnika

Wzór 5
Orzełek na czapkę

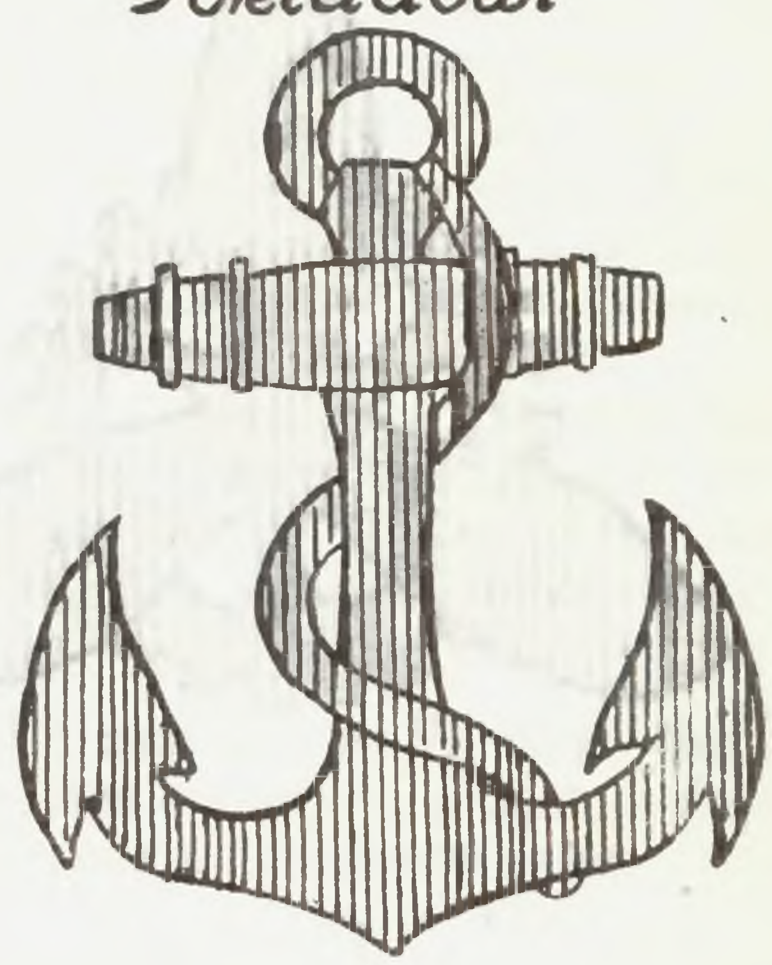

Wzór 6
Koszula letnia

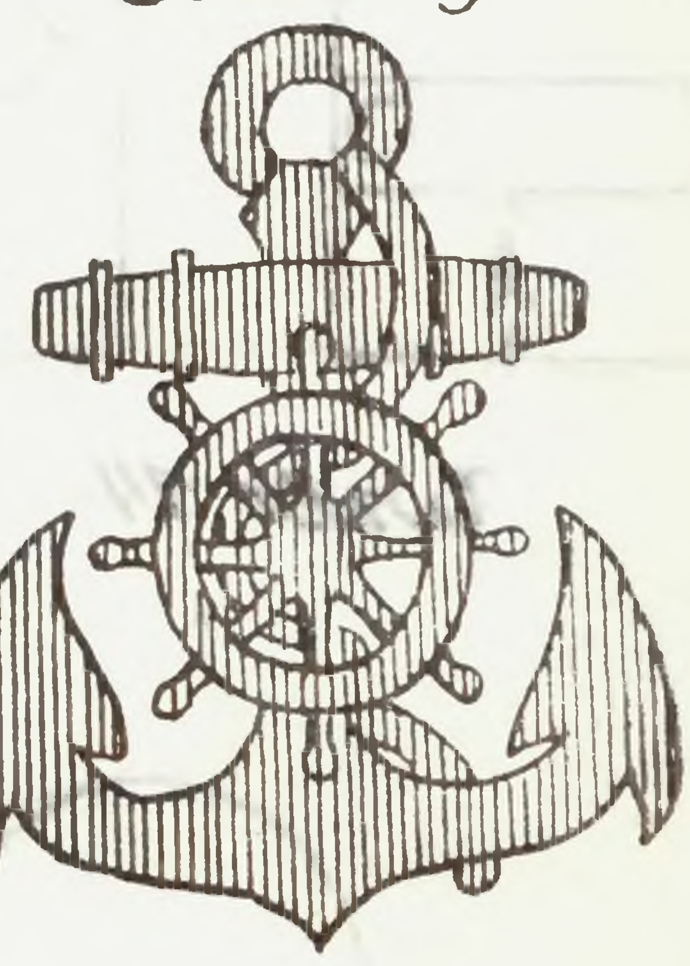

Wzór 7
Koszula zimowa

Wzór 8
Pokładowi

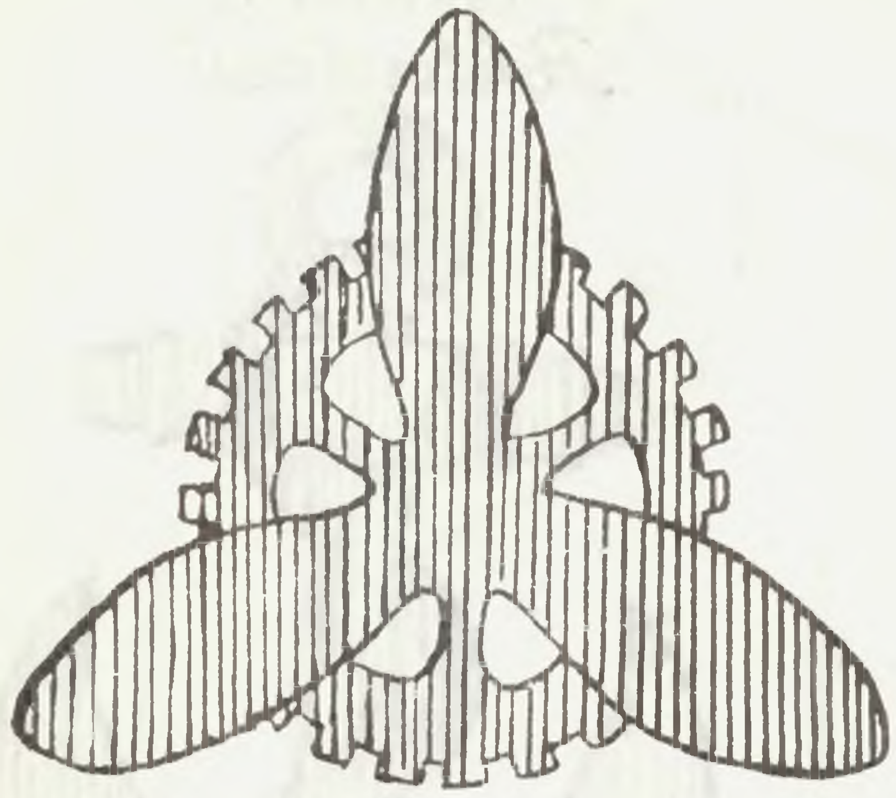
Wzór 9
Sternicy

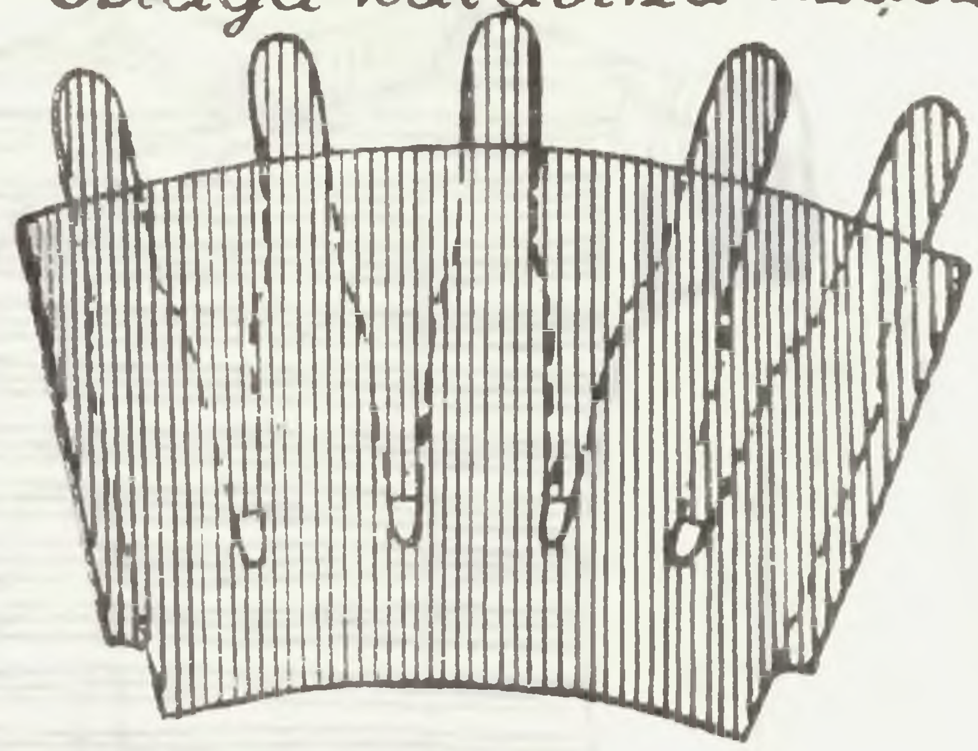
Wzór 10
Obsługa działka

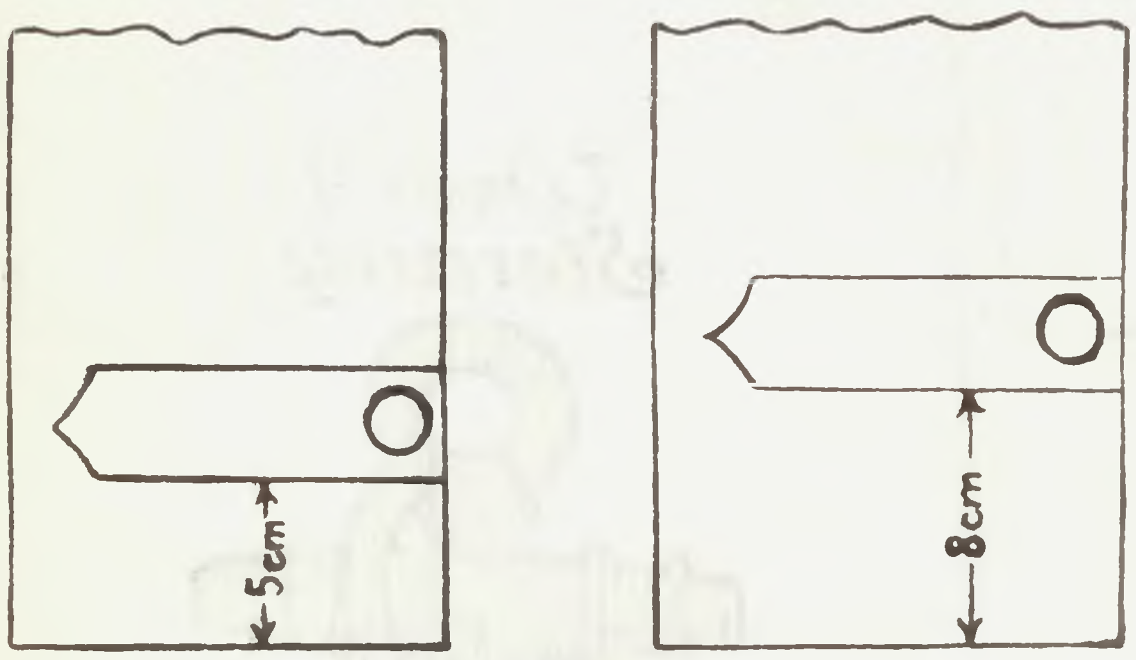

Wzór 11
Maszyniści

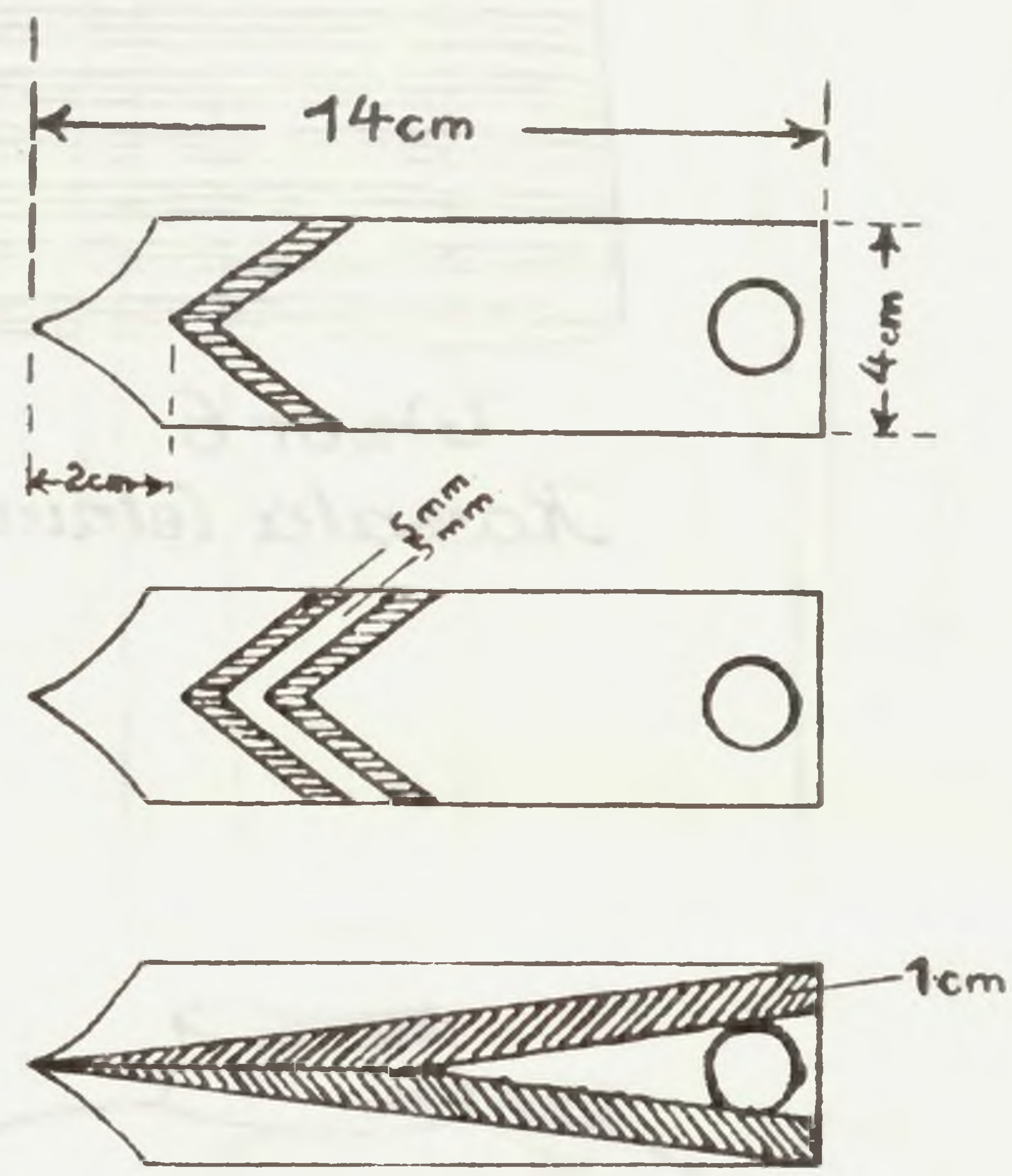

Wzór 12
Obługa karabinu masz.

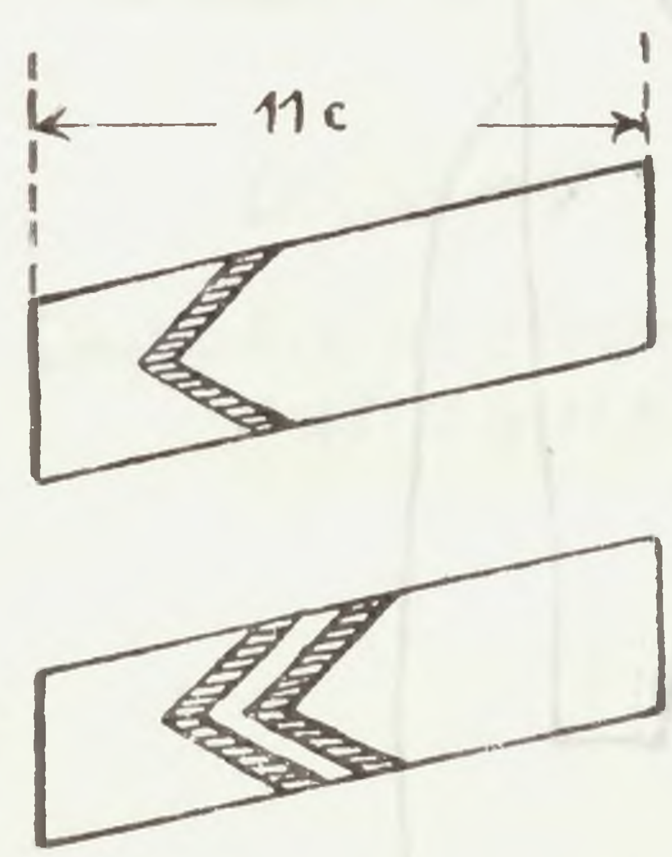
Wzór 14

Wzór 15

Wzór 16

Wzór 17

(Dz. U. R. P. z dn. 21 listopada 1930 r. Nr. 78, poz. 609).

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

554.

Ruch służbowy w Ministerstwie Skarbu
w miesiącu październiku 1930 r.

Mianowani:

Prow. asesor w VIII st. sł. **Bronisław Lichniak** asesorem w VIII st. sł. z dn. 31.X. 1930 r.

Prow. rejestrator w IX st. sł. **Pelagja Zykusówna** — rejestratorem w IX st. sł. z dn. 31.X. 1930 r.

Jadwiga Kalicka - Czerniak — prow. sekretarzem w X st. sł. z dn. 22.X. 1930 r.

Przeniesieni:

Referendarz w VIII st. sł. **Władysław Pietrzykowski** z Urzędu Celnego w Warszawie do Ministerstwa Skarbu w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 25.X. 1930 r.

Prow. asesor w VIII st. sł.**Jan Tarski** z Ministerstwa Skarbu do okręgu Izby Skarbowej Okręgowej w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 9.X. 1930 r.

Pracownik kontraktowy **Szczepan Pszczółkowski** z okręgu Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie do Ministerstwa Skarbu i mianowany prow. asesorem w VIII st. sł. z dn. 24.X. 1930 r.

Rejestrator w IX st. sł. **Bronisław Bobke** z Ministerstwa Skarbu do okręgu Izby Skarbowej Okręgowej w Warszawie i mianowany naczelnikiem kancelarji w IX st. sł. z dn. 9.X. 1930 r.

Kancelista w XI st. sł. **Jerzy Kwiatkowski** z Ministerstwa Skarbu do okręgu Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st .sł. z dn. 24.X. 1930 r.

Pracownik kontraktowy **Jadwiga Fiszerówna** z okręgu Izby Skarbowej Grodzkiej w Warszawie do Ministerstwa Skarbu i mianowana prow. kancelistą w XI st. sł. z dn. 24.X. 1930 r.

Zwolnieni:

Radca Ministerjalny w VI st. sł. **Jan Tadeusz Szturm de Sztrem** z powodu przejścia do służby w Głównym Urzędzie Statystycznym z dn. 9.X. 1930 r.

Przeniesieni na emeryturę:

Radca Ministerjalny w VI st. sł. **Ignacy Rotenberg** z dn. 31.X. 1930 r.

Przepisy o państwowej służbie cywilnej

554.

Nadane [illegible] Ministerstwie Skarbu [illegible] w październiku 1930 r.

Mianowani.

[illegible] Bronisław [illegible] [illegible] VII st. sł. z dn. 31.X. 1930 r. [illegible] w IX st. sł. [illegible] [illegible] 1930 r.

[illegible] [illegible] w X st. sł. z dn. 22.X. 1930 r.

Przeniesieni.

[illegible] w VIII st. sł. Władysław [illegible] [illegible] Urzędu Celnego w Warszawie do Ministerstwa Skarbu [illegible] st. sł. z dn. [illegible] X. 1930 r.

[illegible] w VIII st. sł. Jan [illegible] Ministerstwa Skarbu [illegible] Izby Skarbowej Okręgowej w Warszawie [illegible] st. sł. z dn. [illegible] X. 1930 r.

Pracownik kontraktowy [illegible] [illegible] Urzędu [illegible] w Warszawie do Ministerstwa Skarbu [illegible] w VIII st. sł. z dn. [illegible] X. 1930 r.

[illegible] w IX st. sł. [illegible] [illegible] [illegible] Izby [illegible] w Warszawie [illegible] [illegible] st. sł. z dn. [illegible] X. 1930 r.

[illegible] w [illegible] st. sł. [illegible] [illegible] w Warszawie [illegible] z dn. 24.X. 1930 r.

[illegible] Jadwiga [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Ministerstwa Skarbu [illegible] w XI st. sł. z dn. [illegible] X. 1930 r.

Zwolnieni.

Radca Ministerstwa w VI st. sł. Jan [illegible] [illegible] de Saber z [illegible] [illegible] Głównym Urzędzie Statystycznym z dn. [illegible] 1930 r.

Przeniesieni na emeryturę.

[illegible] Ministerstwa w VI st. sł. [illegible] [illegible] z dn. 31.X. 1930 r.